

Przeznaki opłacona
gotówkąPrenumerata:
miesięcznie 4 do-
stawy . . . 275 zł.
Zagranicą . . . 750 zł.
P. K. O. 506.250

CENA EGZEMPLARZA

DZIENNIK POLSKI 10

GROSZY

WYCHODZI RANO

Redakcja: Zimorowicza 1. 15, tel. 262-42, 269-48 — Administracja: Zimorowicza 1. 15, tel. 274-44 — Kantor ogłoszeń i prenumerat: Bielowskiego 1. 3, tel. 240-42

Rok III.

Lwów, czwartek 3 czerwca 1937 r.

Nr. 150

Marszałek Śmigły-Rydz mówi
do Rodziny Wojskowej

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.)
Dzisiaj Marszałek Edward Śmigły
Rydz wygłosił na uroczystości otwar-
cia Walnego Zjazdu „Rodziny Wo-
jskowej” następujące przemówienie:

Szanowni Panie!
Bardzo mi przykro. że mogę tylko
w ciągu kilku chwil być obecny w cza-
sie zjazdu i obrad Pań. Obowiązki,
których już nie mogę cofnąć, nie po-
zwalały mi na dłuższe pozostanie.
Rzecz prosta z chwilą, kiedy przysze-
dłem, to na pewno nie potrafię oprzeć
się pokusie, aby nie wypowiedzieć do
Pań kilku słów, ażeby nie złożyć ży-
weń i w pracach zjazdu i w całokształ-
cie pracy Szanownych Pań. O ile cho-
dzi o cele i zadania pracy Rodziny
Wojskowej, to one zostały tak głębo-
ko i przewidująco ujęte przez Marszał-
ka Piłsudskiego, Wacława zaleszczy-
cia, naszego Wodza i Twórcę Polskiej
dzisiejszej, że w tej dziedzinie program
jest na dłuższy czas dla pracy ustalo-
ny. Chodzi tylko o stosowanie go i
sądzę, że w tej interpretacji zadań i
celów napewno Panie znajdą właściwą
drogę, kierując się nie tylko intelek-
tem, nie tylko myślą, ale kierując się i
właściwym Wam kobietom polskim
sercem. Kobieta Polka weszła w nie-
podległą Polskę z wielkimi, szlachetnymi
i pięknymi tradycjami. Potrafiła
ona nie tylko mężnie z wielkością du-
szy stać obok mężczyzny w jego tru-
dzie wielkiej pracy dla Polski, ale po-
trafiła niejednokrotnie tam, gdzie me-
żczyzna w swej zimnej rachubie, w ka-
lakułach swojej ustawiał, gdzie wydawa-
ło mu się, że nie ma możliwości, ona
potrafiła swym kobiecym instynktem,
dającym jej wyższość nad mężczyzną,
w tym wypadku wyczuć właściwą dro-
gę — drogę honoru, właściwą drogę —
drogę wielkości. Panie — głęboko je-
stem przekonany, — małe nie tylko
to tradycyjne serce Polki, ale nora tym
będące Polkami, należącymi do Rodzi-
ny Wojskowej, mają napewno, w dwóch
nasób silniej bijące serce, tak, że gło-
boko jestem przekonany, że praca Wa-
sza potrafi zawsze stać się zorientowa-
ną i znaleźć odpowiednie środki do re-

alizacji. Ponieważ zjazd dzisiejszy jest
nie tylko zjazdem zwykłym, ale jest
poza tym złączony z wielką i pod
względem moralnym głęboką uroczysto-
ścią sztabową, więc pozwole sobie
w związku z tym życzyć Paniom, aby
ten piękny sztab Wasz — tak gdy-
by młodszy brat naszych żołnierskich,
wojenną chwałą otoczonych standa-
rów — był zawsze w Rodzinie Wojsko-
wej widomym znakiem głębokiego

współzycia ideowego i współpracy ide-
owej Rodziny Wojskowej i wojska,
aby był widomym znakiem zgodnego
i stałego współdziału Rodziny Wo-
jskowej w naszym życiu wojskowym,
w którym to życiu Rodzina Wojsko-
wa przez swą czystą, dobłą, szlachetną
atmosferę potrafi dać jeden czynnik
moralny więcej, w czasie pokoju potra-
fi dać realną pomoc dla wojska prac-
ując w czasie wojny. Tego Paniom życzę.

**Jedynie oszczędnością zdobędziesz
dobrobyt i niezależność!**

**MIEJSKA KOMUNALNA KASA OŚCZĘDNOŚCI
WE LWOWIE — UL. WAŁOWA 7 i 9**

oraz jej **ODDZIAŁY** przy ul. Gródeckiej 50 i ul. Zótkiewskiej 75
przyjmują wkłady oszczędności poczynając od 1 (jednego) złotego.

Celem umożliwienia **kupcom i przemysłowcom** lokowania utargów
dziennych w Kasie, godziny urzędowe w wydziale wkładowym trwają
codziennie do godziny 1930

Za wkłady i ich oprocentowanie ręczy Gmina m. Lwowa całym swym majątkiem

Kornel Makuszyński —
członkiem P. A. L.

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł.) W dniach
1 i 2 czerwca rb. w siedzibie Akademii
odbyły się zebrania Polskiej Akade-
mii Literatury.

W zebraniach wzięli udział prezes
Wacław Sieroszewski, wiceprezes Le-
opold Staff, sekretarz generałny Ju-
liusz Kaden-Bandrowski, oraz akade-

micy literatury: Wacław Berent, Fer-
dyndyn Goetel, Karol Irzykowski, Ju-
liusz Kleiner, Bolesław Leśmian, Zofia
Nalkowska, Zenon Miriam-Przemyski,
Jerzy Szaniawski, Tadeusz Zieliński
i Tadeusz Boy-Żeleński.

W czasie obrad podjęto prace nad
ustaleniem tegorocznej listy kandyda-

„DZIENNIK POLSKI” rozpocznie wkrótce druk
nowej, niezmiernie interesującej powieści
HENRYKA ŁUBIEŃSKIEGO

p. t.

„TROCHĘ SŁOŃCA”

Autor jest znanym pisarzem, którego książki i felietony
(pseudonim — Rykski) budzą żywe zaciekawienie Czytelników.
Z pod pióra H. Łubieńskiego wyszły dotąd następujące
utwory powieści: „Zwycięzca”, „Rycerz śmierci”, „Błędne
koło”, „Człowiek bez maski”, poza tym wiele nowel, artykuły
i reportaże.

Nowa powieść HENRYKA ŁUBIEŃSKIEGO p. t.

„TROCHĘ SŁOŃCA”

jest literacką charakterystyką obyczajowości współcze-
snej, na którą ciągle jeszcze pada cień wielkiej wojny.
Kontrast pokolenia wojennego i powojennego występuje
w powieści dobitnie, lecz traktowany jest z realistycznym
obiektywizmem. Powieść odznacza się sugestywną fabułą
i dobrze zmontowaną narracją.

tów do odznaczenia „wawrzynem aka-
demickim”, oraz zatwierdzone szereg
spraw bieżących.

W drugim dniu obrad wybrano no-
wym akademikiem literatury Kornela
Makuszyńskiego. Wyboru dokonano
zgodnie z par. 25 Regulaminu Polskiej
Akademii Literatury zwykłą większo-
ścią głosów.

Przyjęcie u P. Prezydenta

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.)
Dziś w godzinach przed południowych
p. Prezydent R. P. przyjął delegację
Polskiego Czerwonego Krzyża z racji
rozpoczętego Tygodnia Czerwonego
Krzyża. Delegacja przyjęta została w
składzie: prezes gen. Osinickiego, wi-
ceprezesa sędziego Kozłowskiego, p.
Paskiewicz, ppłk dr. Szareckiego i
dyr. Gorczyńskiego. Następnie p. Pre-
zydent przyjął prezesa N. I. K. gen.
Krziemskiego.

Delegaci Y. M. C. A. u Marsz.
Śmigłego-Rydz

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.)
W dniu dzisiejszym Marszałek Śmigły
Rydz przyjął delegację Rady naczel-
nej polskiej Ymca w osobach dr. Dya-
boskiego, prezesa inż. Ponikiewskiego
i dyr. Supera. Jak wiadomo nrzed ki-
loma tygodniami Marszałek Śmigły
Rydz przyjął godność pierwszego
członka honorowego polskiego Ymca.
Na audyencji w dniu dzisiejszym dele-
gacja wręczyła p. Marszałkowi arty-
stycznie wykonany dyplom pierwszego
członka honorowego polskiej Ymca. Na
leży nadmienić, że godność pierwszego
członka honorowego nistałował po raz
pierwszy Marszałek Józef Piłsudski

Minister Świątosławski
wyjechał do Budapesztu

Warszawa, 2. 6. (RAT) Dziś rano
wyjechał do Budapesztu Minister
W. R. i O. P. prof. Świątosławski.
Odjeżdżającego ministra żegnał na
dworcu wiceministrów prof. Ujejski
i Ferek-Bleszyński, wicedyrektor Dep.
MSZ-arg. Kobylański oraz dyrektorzy
Departamentów i naczelnicy Wydzia-
łów Min. W. R. i O. P. Odjeżdżające-
go ministra żegnał również poseł w-
gierski De Hory z personelem posel-
stwa.

Min. Świątosławskiemu towarzyszą
w podróży do Budapesztu dyrektor
Dep. Pollak, naczelnik Wydz. Kiełski
i asystent p. ministra inż. Tomassi.

P. Miedzinski prosi...

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.)
W biurowym kłutubie sprawozdańców
parlamentarnych ukazała się dziś na-
stępująca wiadomość:

W związku z konferencją prasową
u szefa sztabu O. Z. N. p. plk. Kowa-
lewskiego, wicemarszałek Sejmu B.
Miedzinski komunikuje uprzejmie:
Pan plk. Kowalewski omówił się naj-
widoczniej, wymieniając mnie jako
taczniaka między O. Z. N. a Sejmem.
Nie tylko bowiem nie podziałem się tej
funkcji, ale nawet jej nie proponowa-
no, zresztą jak wynika z jednocześnie
udzielonych przez plk. Kowalewskie-
go informacji, kreowanie takiej funk-
cji byłoby przedwczesne.

O pomoc dla gospodarstw
rolnych

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.)
Zarządzenie z dn. 1 czerwca r. b.
Pan Prezydent Rzeczypospolitej uzi-
pełnił przedmiot obrad sesji nadwy-
czajnej Sejmu i Senatu, projektem u-
stawy o dodatkowym kredycie na rok
1937/38 na pomoc dla gospodarstw ro-
lnych, dotkniętych klęskami żywioło-
wymi.

Przeniesienia

Strzy, 2. 6. (Tel. wł.) Pan Minister
Sprawiedliwości przenosił notariuszy
pp. Mieczysława Grabowieckiego ze
Strzy do Tłumacza, Ludwika Adama
z Łopatyna do Strzy, Mieczysława
Bronisława Kowalskiego z Birczy do
Doliny.

Trzecie państwo występuje z londyńskiego „komitetu nieinterwencji”

Lizbona, 2. 6. (PAT) Ministerstwo spraw zag. ogłosi komunikat, w którym donosi, że rząd portugalski za pośrednictwem swego ambasadora w Londynie złożył w Foreign Office następującą notę:

Rządy Włoch i Niemiec zakomunikowały komitetowi nieinterwencji, że na skutek bombardowania ich okrętów przez samoloty rządu hiszpańskiego go w Walencji, powstrzymują się od udzielenia pomocy z komitetem i zaprzestają pełnienia kontroli morskiej, powstrzymują się od udzielenia pomocy, udzielonej im będą gwarancje przeciwko go powtarzaniu się podobnych wypadków. Zważywszy, że zaniechanie kontroli w znacznej części wybrzeży hiszpańskich przerywa na korzyść jednej ze stron równowagę, jaką starano się stworzyć w systemie kontroli, zwłaszcza o ile komitet nie zdoła w najbliższym czasie udzielić gwarancji, umożliwiających dwóm wspomnianym mocarstwom dalsze prowadzenie kontroli przez ich okręty — rząd portugalski, składając protest przeciwko zamachom dokonanym na okręty, pełniąc służbę z ramienia komitetu, oświadczając, iż od tej chwili zastęga sobie możliwość zmiany stanowiska w stosunku do delegatów, sprawujących kontrolę morską na statkach, mają

cych przybyć do portów portugalskich oraz w odniesieniu do statków, przynależnych przedstawicielom ambasady brytyjskiej w Lizbonie, mających obserwować ścisłe przestrzeganie przepisów nieinterwencji na granicy portugalsko-hiszpańskiej.

Ustanowienie stref bezpieczeństwa?

Londyn, 2. 6. (PAT) Wysunięte przez Niemcy żądanie gwarancji, uwzględniane w Londynie, za słuszne, wywołuje jednak pewne wątpliwości co do praktycznego zastosowania. Współdziałanie bowiem flot 4-ich mocarstw w razie naruszenia przez jedną ze stron walczących stref bezpieczeństwa, utworzonych ewentualnie w portach hiszpańskich, oznaczałoby wspólną akcję mocarstw w obrębie wód terytorialnych, co jest sprzeczne z ustalonym prawnie poszanowaniem tych wód i uznaniem ich za nienaruszone.

W związku więc z trudnościami, ja

żalcznik do tej noty wyjaśnia, że ambasador portugalski w Londynie otrzymał instrukcję porozumienia w komitecie nieinterwencji do czasu, gdy rząd portugalski nie nabierze przekonania, że zaniechanie zdawającego rozwiązania jest niemożliwe.

kie podjęta za sobą tworzenie stref bezpieczeństwa i współdziałanie flot 4-ech mocarstw, wyznaczone została porcja, aby zaniechać tworzenia stref bezpieczeństwa, oraz aby okręty, sprawujące kontrolę, unikały w ogóle portów hiszpańskich i zjawiały wyłącznie do portów neutralnych. Z drugiej jednak strony uważane jest, że o ile rząd w Walencji i rząd gen. Franco zobowiążą się uroczyście do ścisłego przestrzegania stref bezpieczeństwa, to ryzyko naruszenia ich jest tak minimalne, że praktycznie może być zignorowane.

Proces mordercy Chaskielewicz rozpoczął się

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł.) Dnia 20 rozpoczął się w Sądzie okręgowym w Warszawie proces zabójcy sp. wachmistrza Jana Bujaka — Judka Lejba Chaskielewicz. Oskarża prokurator Zeleński. Oskarżonego bronią adwokaci Jonigwill i Dabrowski. W imieniu Janowi Bujakowi, małżonki za mordowanego wachmistrza, skarżąc o symboliczną złotówkę strat mordercy, występują adwokaci Kwiatkowski, Suchodolski i Wawrzyniak.

Judka Lejb Chaskielewicz oskarżony jest z art. 225 k.k. (który mówi, kto pozbawił człowieka życia, podlega karze od 5 lat więzienia do kary śmierci). Chaskielewicz oskarżony jest, że 1 czerwca 1936 r. w Mińsku Mazowieckim w zamiarze pozbawienia życia wachmistrza 7 p. ułanów Jana Bu

jaka strzelił do niego trzykrotnie z rewolwera, przebijając mu wątrobę, płuca i serce, wskutek czego nastąpiła śmierć Bujaka.

W dniu dzisiejszym, po sprawdzeniu personalii oskarżonego i odczytaniu aktu oskarżenia, byli przesłuchani świadkowie, przełożeni jak i podkomendni sp. wachmistrza Bujaka. W ze znanych swych wystawił mu oni dobre świadectwo. Był to wzorowy żołnierz, uczynny, wesoły (nawet w teń go powodu „słownik pułkowy”), bardzo dobrze odnosił się do wszystkich żołnierzy bez różnicy wyznania.

Opinia o Chaskielewiczu jako żołnierza była ujemna.

Jutro dalsze ciąg zeznań świadków. Rozprawa potrwa 3—4 dni.

Tajemnica śmierci politycznego kierownika czerwonej armii

Moskwa, 2. 6. (PAT). Samobójstwo Gamarnika wywołało w Moskwie bardzo silne wrażenie. Oficjalne kółka socjaleckie odmawiały wszelkich informacji o tej sprawie. Powody samobójstwa b. szefa kierownictwa politycznego czerwonej armii są ukrywane. Nie można nawet uzyskać wyjaśnień, kiedy Gamarnik został wykluczony z grona członków centralnego komitetu partii komunistycznej, albowiem komunikaty urzędowe, donoszące o jego samobójstwie mówi o nim jako o „bliskim człowieku c.k.”.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że dekret z dnia 1 maja minąłszy marsz. Woroszyłowa nie wyjaśniał zupełnie, jakie będzie stanowisko Gamarnika, który był oficjalnie pierwszym zastępcą ludowego komisarza obrony. Należy przypuszczać, że Gamarnik popadł w nielaskę już w momencie wydania dekretów z dnia 11 maja.

Wiadomość o samobójstwie Gamarnika prasa sowiecka podała na ostatnich stronach, w kronice na mało widocznym miejscu.

Rehabilitacja Doriota

Paryż, 2. 6. (Tel. wł.) Grupa deputowanych merów postanowiła 58 głosami przeciwko 54 wysłuchać wyjaśnień Doriota, odnoszące warunków, w jakich odbyło się jego usunięcie z merostwa St. Denis. Doriot udzielił wyjaśnień. Mniejszość, złożona z reprezentantów „frontu ludowego”, opuszcza salę obrad. Mniejszość ta opublikowała następnie komunikat, wyrażający swój spór przeciwko wysłuchaniu Doriota, motywując go troską o zachowanie grupy deputowanych merów, która posiada charakter grupy studiów administracyjnych, a także ponieważ obawiała się, że ewentualny protest Doriota może dotrzeć do parlamentu. Grupa deputowanych merów, która pozostała na sali obrad, przyjęła do wiadomości wyjaśnienia Doriota. Oświadczając on m. in., iż został niesłusznie pokrzywdzony.

Uchwały Zjazdu bankowców

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.) W dniach 27 i 28 maja br. obradował w Warszawie Ogólnopolski Zjazd delegatów Związku Zawodowego Pracowników Bankowych i Kas Oszczędności R. P. W obradach brał udział delegat ze wszystkich środowisk Polski. W wyniku 3-dniowych obrad uchwalono szereg postulatów zawodowych o charakterze ogólnym. Zjazd bankowców uchwalił zwrócić się do czynników rządowych z wezwaniem, by na Górnym Śląsku po wygaśnięciu konwencji gensewskiej w lipcu br. obywateli niemieccy nie mogli uzyskać prawa pobytu. Zjazd stwierdził po myślnym rozwoju organizacji i ustępującemu zarządom udzielił jednogłośnie absolutum.

10 ofiar jednego starego granatu

Brześć n. B. 2. 6. (Tel. wł.) We wsi Mielniki Rzeczyce w pow. brzeskim na Polesiu w czasie rozbiórzenia niezabezpieczonego zapalnika od pocisku artylerii rygijskiego większego kalibru nastąpił wybuch, który ciężko poranił 10 osób, obecnych przy rozbióraniu zapalnika. Dwie z tych osób po dwóch godzinach zmarły, są to Bazyli Sacharczuk, właściciel zapalnika i bezpośredni sprawca wybuchu oraz jego 5 letni syn Jan. Pozostałe osoby po opatrzeniu na miejscu przewieziono do Kowla. Wśród poranionych ciężko znajduje się jeden starsze 80 letni i dziewczynka 5 letnia.

ZABIŁ ŻONĘ I PODPALI ZABUDOWANIA

Stanisławów, 2. 6. (Tel. wł.) Wasyli Semianiszyn, liczący lat 60, rolnik w Niegowcach, pow. Kalusz, zapomniał tepego narzędzia użyć dwa razy po głowie swoją żonę Marię, licząc lat 59, w czasie gdy miała w komorze zbroje na żarnach i zabił ją na miejscu. Po dokonaniu zbrodni starzec podpalił obiekty, które splonęły odczołczeni. Ciężkowie spalone też zostały zwłoki jego żony. Po czynnie Semianiszyn ustronił się z miejsca, gdzie stał, i udał się do posterunkowego, który przybył na widok pożaru.

Program jutrzejszej sesji sejmowej

Warszawa, 2. 6. (PAT). Plenarne posiedzenie Sejmu wyznaczone zostało na dzień 4 b. m. (piątek) na godzinę 11.45.

Porządek dzienny przewiduje pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o dodatkowych kredytach na rok 1937/38 na pomoc dla gospodarstw rolnych, dotkniętych klęskami żywiołowymi, debatę nad 11-ma projektami ustaw w sprawie ratyfikacji międzynarodowych umów i konwencji, oraz sprawozdania komisji o następujących projektach ustaw: o wykonywaniu zasad nieinterwencji w sprawy wewnętrzne Hiszpanii, o sprzedaży bezpłatnym oddziałom niektórych nieruchomości państwowych, o dodatkowych kredytach (trzy projekty), o przedłużeniu okresu ustrojenia tymczasowych organów ustrojowych gmin m. m. st. Warszawy, wreszcie o noweli do ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

P. Wojewoda Białych w Rzeszowie

Wczoraj o godz. 8-mej rano przyjechał do Rzeszowa p. wojewoda Alfred Białych w towarzystwie zastępcy Wydziału Społeczno-politycznego Charkiewicz i sekretarza osobistego mgr. Skubieńskiego. Pan Wojewoda przyjechał do Starostwa powiatowego i po przeprowadzeniu konferencji odbył z miejscowym starostą Barnatowiczem jednogodzinne posiedzenie, poczym udał się w dalszą podróż inspekcyjną.

Polacy amerykańscy w stolicy

Warszawa, 2. 6. (Tel. wł. — s. b.) Dnia 20 godz. 22.30 przybył do Warszawy ze Lwowa wieciecchia Stowarzyszenia Synów Polski ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej. Przyjeżdżający wieciecchia zajmują się Światowym Związkiem Polaków z Zagranicą. — We czwartek 5 km. po złożeniu wieńca na grobie Nieznanego Żołnierza o godz. 10 rano wieciecchia złożyli zabytki miasta, a o godz. 18.30 będzie podejmowana przez Światowy Związek Polaków z Zagranicą. W piątek o godz. 18-tej wieciecchia odjedzie do Wilna, a stamtąd do Gdyni.

Zakopane, 2. 6. (PAT) W Tatrach zdarzył się wypadek, który pociągnął za sobą pierwszą w tym sezonie letnią ofiarę.

Wypadek ten miał następujący przebieg: W godzinach rannych woźni do Morskiego Oka udała się wieciecchia uczuć Liceum Krzemienieckie. Przy wsiadaniu Mickiewicz pod wodzą 29-letniego profesora tegoż Liceum mgr. Wroniewskiego uczestnicy wieciecchia poszli doliną Roztoki do doliny Pściuwa Stawów, a stąd przez Świstówki mieli dotrzeć do Morskiego Oka i tam połączyć się z resztą

uczestników wieciecchia. Przy podchodzeniu Świstówki prof. Wroniewski, chcąc ominąć duży i groźący niebezpieczeństwem płat śniegu, podszedł nieco w górę po stwardniałym śniegu, przy czym podślągnął się i stracił w przepaść około 150-metrowej głębokości. Warunki terenowe nie pozwoliły na pospieszenie mu z pomocą. Uczestnicy wieciecchia udali się szybko z powrotem do Morskiego Oka, skąd za wiadomości o wypadku Tatrzanieści Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe w Zakopanem.

Wypadek zdarzył się około godz.

Profesor w oczach uczniów stoczył się w przepaść

15-tej. Bezpośrednio po tym zaalarmowaniu Pogotowie udało się na miejsce wypadku i z wielkim trudem dotarło do ofiary, dającej słabe oznaki życia. Z wielką również trudnością, po udzieleniu pierwszej pomocy, zdołano prof. Wroniewskiego wydobyć z przepaści. Pomoc okazała się jednak bezskuteczna, gdyż około godz. 21.30 prof. Wroniewski na rękach członków Pogotowia zakończył życie skutkiem obrażeń wewnętrznych.

Ofiarę Tatrzanieści z Rostok i stąd przewieziono do Zakopanego.

Lwów, dnia 2 czerwca 1937 r.

O uzdrowieniu finansów samorządów

Sprawa poselskiego wniosku o podwyższenie podatku dochodowego budziła olbrzymie zainteresowanie społeczeństwa, stanowiąc obok ustawy o szkołach akademickich, najbardziej emocjonujący punkt obład nadzwyczajnej sesji sejmowej. Na wtorkowym posiedzeniu sejmowej komisji skarbowej, wskutek wstrząsliwego, a do wniosku poselskiego wręcz niechętnego ustosunkowania się Min. skarbu — doniosło zagadnienie tymczasowego uregulowania finansów komunalnych uległo odroczeniu.

Uregulowanie finansów naszych samorządów, zapewnienie im odpowiednich dochodów, ma dla naszego życia społecznego i gospodarczego pierwszorzędne znaczenie. Wyprowadzenie miast z okresu budżetów węgietaryjnych i umoliwienie im planowej gospodarki inwestycyjnej, jest najsłabszą i najracjonalniejszą drogą do likwidacji bezrobocia, co o najważniejsze, miasta zwiększając swą pojemność socjalną umoliwić w odpowiednim nadmiarze usługi ze swych. Ten ostatni proces socjalny, decydujący o naszej przyszłości gospodarczej, o wyglądzie naszych miast, musi być naczelnym hasłem wszelkich poczyną reformatorskich w tej dziedzinie i temu hasłu muszą być podporządkowane interesy egoizmów stanowiących.

Podkreślać chyba nie potrzeba, jak dalece sprawa ta jest pilna. Nie tylko miasta obciążone pożyczkami ulennymi, ale wszystkie niemal bez wyjątku nasze miasta oczekują z niecierpliwością rozwiązania tego palącego problemu.

Z tych założeń wychodząc, rząd umieszczył w programie obrad sesji nadzwyczajnej projekt noweli o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych. Do projektu tego posel Wiadki z Tarnopola, onierając się na postulatach Zjazdu Miast, zgłosił poprawkę, mającą na celu rozszerzenie prawa poboru podatku do podatku dochodowego na rzecz miast na obszar całej Rzeczypospolitej. I właśnie ta poprawka wywołała największe sprzeciw i do niej Min. Kwartkowski ustosunkował się negatywnie.

Oczywiście sprawa owych obciążeń podatkowych obywateli wymaga dokładnego przemyslenia. W Polsce jesteśmy dopiero w początkowej fazie dobrej koniunktury. Nie wszystkie przedsiębiorstwa odczuły już skutki tej poprawy, a tempo o obroty handlowych nie jest jeszcze tak wielkie, ażeby nowi ciężar podatkowy nie wywołał wielkich sprzeczności. Walka jednak nie może być w żadnym wypadku tak prowadzona, by całokształt zagadnienia uległ odroczeniu. Tymczasem we wtorek, po przemówieniu min. Kwartowskiego, wytworzyła się taka formalna sytuacja, że komisja sejmowa zmuszona była odrzucić w całości rządowy projekt noweli.

Wytworzyła się paradoksalna sytuacja. Reprezentanci miast na swoim zjeździe wysunęli szereg uszczelnionych postulatów, rzad w osobnych preniatach i wiceministra spraw wewnętrznych postulatów te uznał za uzasadnione i pilne. Sam min. skarbu na wstępie swego przemówienia zaznaczył, że tendencja w kierunku wyłączenia nowych źródeł dochodu dla miast jest wspólna całemu rządowi i temu nastawieniu rząd dawał wyraz publicznie. Sejm to nowe źródło wskazał, wystąpił z inicjatywą

Wybory partyjne jako generalna próba „Stalinowskiej demokracji“

„Demokratyczna konstytucja sowiecka” a głównie jej punkt o tajnych wyborach postawiła przed CK partii niedlażne zadanie. Choć bowiem Stalin wszelkie plynące stąd dla reżimu niebezpieczeństwo zmniejszał niepomierne, z góry zastrzegając, że przy wyborach nie może być mowy o jakiejś kolwiek placzynie politycznej, a agi taga ma się toczyć jedynie naokoło zagadnień gospodarczych, to jednak kwalifikowanie kandydatów z punktu widzenia ich działalności gospodarczo-ekonomicznej daje już duże pole do zwalczania adherentów Stalina, gdyż cały dotychczas system gospodarczy i jego ludzie są doścześnie w oczach ludności skompromitowani. Stąd walka z poszczególnymi ludźmi choćby w imię najbardziej lokalnych spraw gospodarczych może pośrednio być w sam system. Tymczasem Stalin i CK pragną, aby właśnie cała „demokratyczna konstytucja” i opartych na niej wyborów pomogły do podmurowania systemu nie do jego nadzwierżenia. Stąd właśnie procesy, rozprawiające się z prawdziwymi czy domniemanymi przeciwnikami, stał obydwa dla Stalina docieślnością, stał wręcz mowa Stalina

na tajemniczym Plenum CK partii (luty r.), gdzie „wóde ludów” przeszedł za prąd, tym, że cały aparat państwowy i partyjny jest podmurowany tajną robotą trockistów, dwersantów i spiegotych różnych obcych potęg. Stąd wręcz galwanizowanie na zwalę całego aparatu partyjnego, który przecież według art. 126 konstytucji ma kierować wszystkim a więc i wyborami.

Odbijające się obecnie wybory wewnętrzno-partyjne mała własność na celu przygotowanie całego zwłazacza z dolnego aparatu partyjnego do właściwej jego akcji podczas wyborów (których termin zresztą dotychczas wyznaczony nie został) do Rady Najwyższej, jaka według konstytucji ma stanowić rodzaj parlamentu sowieckiego. Wybory partyjne oparte są również na zasadzie „demokratycznej tajności”. W tym, że, jak dzisiaj komentują władze partii demokratyczności i tajności, wyborów można wyciągnąć wiele pouczających wniosków na przyszłość.

Partyną prasa sowiecka wyraźnie powiada, że przy wyborach cały aparat obowiązuje zasady czynnego „kierowania” wyborami przy zachowaniu „discypliny partyjnej” i „demokratycznej

go centralizmu”, co „Bolszewik” (centralny dwutygodnik CK partii wychodzący w Moskwie) tłumaczy w sposób następujący: „Tajne głosowanie nie oznacza bynajmniej bierności organów kierowniczych. Co więcej przy głosowaniu tajnym wzrasta i komplikuje się odpowiedzialność tych, którzy winni zapewnić powodzenie tajnych wyborów”. Kierownicze organy partyjne mogą i powinny posyłać swoich przedstawicieli do organizacji pierwszoklasowych na wybory i tam, gdzie się okaże potrzebne, mogą polecać masie partyjnej kandydatów”. Innymi słowy CK dotacza się od zwierzchniego aparatu partyjnego czynnej interwencji w czasie wyborów i czyni je z góry odpowiedzialnymi za ich wynik. Ażeby zaś im rolę ułatwić CK zezwala tym organom narzucać odpowiednie kandydatury, które w myśl „discypliny partyjnej” muszą przecież być przez masę partyjną nie akceptowane. A kiedy kandydatury już są narzucone, można zupełnie swobodnie głosować tajnie. Niebezpieczeństwo „zaśmieszenia organów partyjnych obcymi i niegodnymi elementami”, przed czym tak usilnie przestrzega Kremel, już nie bedzie.

Nie można się tedy dziwić, że właśnie w myśl tych „demokratycznych” dyrektyw zostały bezwzględnie potępione we wszelkie niemiłe próby stosowania istotnej swobody wyborów. (np. na Krymie). Cytowany już „Bolszewik” biada, że zdarzali się „motalowania go dnie wypadki” kiedy komitety rejonowe, chcąc uniknąć wszelkiego nacisku ze strony dyktatorów partyjnych, zabroniły przedstawicielom władz partyjnych rejonu asystować przy wyborach w organizacjach pierwszoklasowych. Był to fakt — rwie sobie włosy z głową „Bolszewik” — że przewodniczący zebrania wyborczego poprosił przed stawiciela komitetu rejonowego o opuszczenie lokalu. „Jasne jest — stwierdza z patosem organ partii — że podobna praktyka nie ma nic wspólnego z zasadą kierownictwa struktury organizacyjnej partii — demokratyzmem centralizmem!”

Kiedy jednak nawet tak intensywnie stosowane metody kontrol i nacisku zawiodą — i do organów partyjnych są wybierani, mówiąc stylem sowieckim, „fawnie nieopodani ludzie”, wówczas bez żadnej ceremonii uwięzienia się wybory, pod pretekstem niezachowania tych czy innych formalności i wskazówek CK WKP (b), tak n. p. w okręgu Jarosławskim „uniatainienie” wyborów miało miejsce aż w 40 wypadkach!!

Wybory partyjne są więc próbą generalną, CK partii przy ich pomocy bada naastroje mas, bada skuteczność już wymyślonych środków, anulujących w gruncie rzeczy „osławianą demokrację” i ustępują sowieckiej, oblicza trudności jakie co oczekują przy wyborach powszechnych, uczy się i uczy partię, jak te trudności zwalczać.

Obawa o stałość reżimu coraz bardziej niebezpieczna sągona okrzyk „demokratyczny” konstytucji. Szereg jej pięknie brzemiących artykułów — stanowiąc, jak to zresztą przewidzieliśmy, artykułem eksportowym dla „frontów ludowych” różnego kalibru i autoramentu, wewnątrz zaś ZSSR triumfować będą nadal niepróbowane od dawna i jak dotąd niemal niezawodne metody nacisku i dyktanda z góry. Jedynie bowiem w te metody Kremel wierzyć musi. Wszelkie przecież możliwości swobodnego wyboru, to na tymczasowe usuniecie z Kremla dotychczasowych wielkierządów Rosji.

W przypisku

Konsekwencje, konsekwencje!...

Hasło Marsz. Śmigłego-Rydza „konsolidacji politycznej społeczeństwa dla jednolitego zorganizowania woli zbiorowej i celem wzmożenia sił obronnych państwa” znalazło tak przychylny odzew i ogólne uznanie szerokiach kręgów publicznych, że sam rząd partyjny nie poczuł się na siłach wystąpić przeciw niemu wprost i otwarcie. Nie znaczy to jednak, by przeciwnicy inicjatywy konsolidacyjnej złożyli broń i wy rzekli się drogę postępną.

W ten sposób powstaje atmosfera, w której idea konsolidacji ulega, jak całowicie wypaczeniu, dzięki samowolczym ambicjom pewnych ugrupowań politycznych, o czym mówili ostatnio pułk. A. Koc, albo też rozwojowi i zamażaniu w interpretacji niektórych grup i organów publicystycznych, działających zresztą czasem z dobrą wolą tylko bez politycznej konsekwencji.

Przykładem po wierzchońnego pojmowania problemu konsolidacji był sposób w jaki części prasy partokrawa, prasy komunisty „Arkonii”. Czytelnik tej prasy był niewymownie przekonywany, że uczestniczący członkowie niektórych grup partyjnych w komisie, usłownymu obecnemu Marsz. Śmigłego, było nie zaszczytem dla nich,

lecz z ich strony doniosłym aktem politycznym. Takie pojmowanie wynika m. in. z takiego ustępu tygodnika „Polbitwa”:

„Pomysł tylko: niedaleko Marszałka siedział stary członek Arkonii, jeden z najstarszych członków polkow, obywatel narodowy, a jednocześnie jeden z niezadowolonych ludzi w Polsce — książę Seweryn Czterwinski. Niedaleko od niego najpóźniej posel endecki z okręgu, gen. Stronniczo Narodowe zasadało w Sejmie — adw. Stupalski i znany działacz tego samego stronnictwa adw. Janusz Rabski. Adw. tej wybitny przywódca ONR jak Aleksander Heintz, Jerzy Czermiński, Jan Pożaryski. Czyż nie wzruszający obraz zgromadzenia?”

Entuzjazmem takiej komersowej konsolidacji należałoby przypominąć sobie Marsz. Śmigłego-Rydza o konsekwencji. Konsekwencje bowiem tylko, realne i praktyczne konsekwencje — nie konsolidacja i oświeceni deklamacja — mają znaczenie w polityce.

Jakie konsekwencje praktyczne wyznał gen. Stron. Narodowe, to już wiemy negatywnie. Inne grupy — i naczej z „Podbięta” — zdaje się, jak dotąd, żadnych.

co prawda nie popularna. W rezultacie Min. skarbu wystąpieniem swoim całą sprawę odroczył, wskazując na konieczność ochrony interesów odbudowującego się gospodarstwa prywatnego.

Wydaje się jednak, że istniało trzecie wyjście z sytuacji. Skoro Min. skarbu stwierdził w swej mowie, że

„rząd ustosunkowuje się pozytywnie do postulatów miast o dotychczasowej prowadzącej choćby częściowej reformy finansów komunalnych”,

to można było ze swej strony (Min. skarbu) wskazać inne źródło tych dochodów.

Tymczasem tego nie zrobiono. Co więcej Minister skarbu zacerzował dla siebie, dla utrzymywania równowagi budżetowej źródło dochodów

du wskazane przez Seim dla poratowania samorządowych finansów. Po widział bowiem wręcz min. Kwartkowski:

„Borzech Państwa — mówię oczywiście o tych, których nie kwestionujemy nie te, które — rona dobowe są te, na których oparłaby wstępny obrys równowagi budżetu — mająca.

Nie obawiając się w tej chwili b. r. bez omówienia projektu głoszonej reformy, z których niedozasadnie wykluczyć z góry możliwości pewnej reformy w zakresie podatku dochodowego. To stać się nie musi, ale może się stać koniecznością.”

Z całej tej historii wiadła moral, że źródło dochodu wskazane przez Seim na pokrycie inwestycyjnych potrzeb miast, a niechciane widzieli przez Min. Skarbu na wiosnę, okazało się w jesieni źródłem dobrzym, gdy trzeba będzie z niego zaczerpnąć na pokrycie budżetu.

St. Sz.

Odrzuceniu projektu ustawy o uregulowaniu finansów komunalnych

Warszawa, 1. 6. (Tel. wł. — s. b.) Komisja skarbowa Sejmu pod przewodnictwem piosła Świątosiowski-Mirskiego obradowała dziś popołudniu w

zastępstwie ciagu nad rządowym projektem ustawy w sprawie zmiany ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Po otwarciu posiedzenia zabrał głos wiceprezident i minister skarbu inf. Kwiatkowski:

Przemówienie min. E. Kwiatkowskiego

„Z protokołu” wczorajszego posiedzenia Komisji skarbowej Sejmu do wiedziałem się, iż jest życzeniem Komisji, by minister Skarbu już w obecnej sesji dyskusji wypowiedział się, co sądzi z punktu widzenia ogólnej polityki podatkowej - skarbowej wniosku p. pos. Władickiego, proponującego wprowadzenie poprawki do rządowego projektu ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, mającej na celu rozszerzenie prawa poboru dodatku do podatku dochodowego na rzecz miast istniejącego już w woj. zachodnich na obszar całej Rzeczypospolitej.

Rząd ustosunkowuje się pozytywnie do postulatu miast co do konieczności przeprowadzenia choćby częściowej reformy finansów komunalnych, jeżeli w chwili obecnej i w niedalekiej przyszłości nie można jeszcze załatwić tej ważnej sprawy w sposób właściwy, t. j. przez definitywne uregulowanie i rozgraniczenie dochodów i zadań państwa i państw w związkach samorządowych. R. min. Karski oświadczył wczoraj na Komisji, że stanowiskiem rządu jest, ażeby wynaleźć nowe źródła dochodowe dla miast. Ta tendencja i to nastawienie jest wspólne całemu rządowi i temu rząd daje wyraz publicznie. Miasta bowiem, podobnie zresztą jak i administracja państwowa, jak wreszcie i przedsięwzięcia całego społeczeństwa, całe gospodarstwo społeczne — stoją wobec nowych ważnych i pilnych zadań walczących się z koniecznością aktywnej walki o produktywną pracę dla setek tysięcy naszych obywateli, realnego wysiłku w kierunku spotęgowania naszych zdolności obronnych, szybkiego wyrównywania naszych zaniechań cywilizacyjnych i gospodarczych w mieście na wsi.

To stwierdzenie jest zresztą napewno nieprzeciwieństwem i wolą obywateli większości naszych obywateli. Jak wielkie muszą być potrzeby inwestycyjne miast, może świadczyć fakt, że gdy ogólne dochody miast od r. 1935-36 ustabilizowały się na poziomie około 400 mln. zł, rocznie, gdy dochody z własnych przedsiębiorstw i z opłat wykazywały raczej tendencję zniżkową, to równocześnie wydatki inwestycyjne związków samorządowych

wzrosły stosunkowo najszybciej w państwie, t. j. silniej niż wydatki inwestycyjne państwa lub gospodarstwa prywatnego. Wynosiły one według danych Ministerstwa Skarbu w r. 1935-36 — 81 mln. zł, w r. 1934-35 — 104 mln. zł, w r. 1933-34 — 137 mln. zł, w r. 1932-33 — 160 mln. zł, t. j. wzrost o 100 proc. w stosunku do r. 1933-34.

Jakkolwiek stosunek kredytów do sum niewymagalnych amortyzacji i oprocentowania jest tu korzystniejszy, niż w budżecie inwestycyjnym Państwa, to jednak należy zrozić się ze słuszną tendencją oparcia inwestycji w większej jeszcze mierze na własnych środkach, zwłaszcza, że nawet suma 160 mln. zł, jest niewystarczająca dla zaspokojenia elementarnych potrzeb inwestycyjnych miast. Niedostateczność wpływów starych do kas samorządu spowodowana w pewnej mierze zarówno koniecznością akcji oddłużeniowej w okresie pokrzyżowym, jak też i stałą zdolnością kredytową samorządu w okresach normalnej koniunktury. To też reforma tych stosunków nie tylko ściśle finansowych jest koniecznością i musi być realizowana choćby etapami, gdyż przeprowadzenie natychmiastowych finansów samorządu do warunków normalnych i zdrowych jest niemożliwe tak samo, jak uzdrowienie finansów Państwa nie może się dokonać nagle. Przecież i gospodarstwo społeczne regeneruje się tylko stopniowo, pokonywując wiele trudności. W myśl tego zrozumienia skarb zgodził się na reformę zawartą w przedłożeniu rządowym, choć o ona z punktu widzenia techniki i polityki podatkowej nie jest wolna od usterek.

Natomiast wprowadzenie do przedłożenia rządowego tak zasadniczej poprawki, jaką proponuje wniosek p. pos. Władickiego, nie wydaje mi się uzasadnione i przynajmniej w chwili obecnej, co z całą otwartością stwierdzam. To samo odnosi się i do wniosków p. pos. Bolińska, referenta ustawy. W o

bu wypadkach postulaty te nie są pozbawione cech słusznosci, nie realizowanie tych słusznosci w ustawie w oderwaniu od całości i naszej rzeczywistości w tempie pospieszonym musi wywołać wedle mnie przewidziane bardzo ujemne konsekwencje i objawy. Tak np. zmiana przedziału do datku do podatku dochodowego tam, gdzie znajduje się źródło dochodu, a tam, gdzie jest miejsce zamieszkania zobowiązania, choć ma to sąb argumenty słuszności, to jednak prowadzi nie tylko do bardzo znacznych perturbacji w budżetach największych samorządów, ale również w projektowanej formie wprowadziłoby ponownie niepożądany zamęt do prac i ksiąg w urzędach podatkowych, co było przewidywane przez samorządy na st. sunek władzy podatkowej i co poczynił przed dwoma laty z największym wysiłkiem porządkować i usunąć.

Wprowadzenie do podatku dochodowego, który zresztą został już podwyższony w r. 1936 dodatku samorządowego, przyniosłoby wszystkim samorządom według obliczeń ministerstwa skarbu i przy zastosowaniu maksymalnej normy, tj. od 4 do 5 proc., około 50 do 60 mln. zł. Gdyby przyjąć te same planniki, posiadające dochód do 6000 zł. rocznego dochodu, tj. właśnie te najliczniejsze grupy przywanych warsztatów produkcji i handlu, to okazałoby się, że roczne obciążenie tej grupy państwowym podatkiem dochodowym wynosiłoby sumarycznie około 35 mln. zł., a obciążenie projektowanym podatkiem przyniosłoby przy zastosowaniu pełnej stawki 4 procentowej również około 35 mln. zł., a przy zastosowaniu połowy tej stawki jeszcze około 18 mln. zł. Oczywiście, że fakt ten nie pozostałby bez wpływu na rozwój koniunktury, gdyż równocześnie obserwowamy, że szczupłość kapitału obrotowego szczególnie w małych i średnich warsztatach produkcji jest w chwili obecnej

elementem, który osłabia szybkość gospodarczej rekonwalescencji.

Wzruszcząca, że na razie nie moglibyśmy uprzedzić tego zjawiska oddzieleniem na innym odcinku. Wreszcie, to co najwęższe, w jesieni br. stanowią wobec spłatu dość znacznych potrzeb matów finansowo-gospodarczych i od stosunkowo najgłębszego ich rozwiązania zależy będzie w wielkiej mierze przebieg dalszej koniunktury.

Nie objęcie się w jesieni br. bez omówienia projektu głębszych reform, z których nie doradzam wykluczyć z góry możliwości pewnej reformy w zakresie podatku dochodowego, to stać się nie musi, ale może stać się koniecznością. Dlatego sądzę, że jest to sytuacja wyjaśni się w wielu dalszych jeszcze niejasnych szczegółach. Skarb już obecnie opracowuje i następnie za projektuje niezbędne reformy w granicach konieczności państwowych i z tendencją ochrony interesów odbudowującego się gospodarstwa prywatnego. W zakres tych reform musi wejść i nakaz utrzymywania równowagi budżetu i nakaz kontynuowania prac inwestycyjnych państwa i wreszcie postulat, który rząd zgodził się zalecić ministrowi premiera stawia na jednym z najważniejszych zadań, a mianowicie postulat wzmożenia źródeł dochodowych dla miast.

Rozumiem jednak, że doraznie mogą powstać pewne trudności w niektórych ośrodkach miejskich, rząd wzmożni działania i nie powołanie akcji kredytowo-budowlanej, a ponadto uzupełni w granicach możliwości kredytu Funduszu Pracy tak, jak nie dawno, mając nowe możliwości finansowe, wzmożni program inwestycyjny ministerstwa komunikacji.”

Po przemówieniu min. Kwiatkowskiego rozwinęła się dyskusja, w której zabierali głos posłowie Bąkon, Karski, Kwiatkowski, Władicki, Krawczyński, Boliński oraz przewodniczący posła Świątosiowski-Mirski.

W wyniku dyskusji pos. Władicki zgłosił wniosek o odroczenie rozprawy w sprawie projektu noweli do sesji wrześniowej. Ponieważ przeciwnicy ze względu formalnych wniosków tego nie przyjęli, pos. Władicki zgłosił wniosek o odruczenie rządowego projektu noweli w całości. W głosowaniu wniosek ten przeszedł większością 6 głosów (za wnioskami 10 członków komisji, przeciwko 9).

Cel ustawy o szkołach akademickich

(Dokończenie przemówienia min. Świątosiowskiego)

Warszawa, 1. 6. (Tel. wł. — s. b.). W zakończeniu swego przemówienia powiedział min. Świątosiowski:

„Wierzę też wszyscy, że zbliża się chwila, gdy cały naród powołany do spełnienia wielkich historycznych przeznaczeń, trzasknie się z waśnią bratnią, że wreszcie wszyscy zadadzą sobie. Nadzieje powinna już chwila, gdy setki i tysiące, ale miliony obywateli przyniknie jedna wspólna myśl i jedno pragnienie dokonania maksymalnego wysiłku wspólnej pracy nad największym rozwojem sił duchowych i materialnych narodu i jego siły obronnej.

Ponieważ deklaracja p. Koca była ogłoszona znacznie później słowa min. je zawiązy w próżnię i nie mogły wówczas znaleźć szerokiego oddźwięku. Tymczasem wkrótce po tym, ponosząc odpowiedzialność za ład i porządek na uczelniach akademickich, zmuszony byłem zdecydowanie posunąć dalej walkę z anarchią jaka się tam rozwinęła.

Miałem całą świadomość, że posunięcia moją są podważane koniecznościami, nigdy jednak nie tracim świadomości, że usunąć przyczynę go

ruchów można jedynie wywołując gruntowną zmianę nastrojów, panujących zarówno wśród młodzieży, jak też wśród szerokiej sfery społeczeństwa.

Prasa opowiadająca w sposób złośliwy cytowała niedokładnie ten mój wykład, przypuściła mi wypływający stąd jakoby wniosek, że gdy powstają jakieś cesy to kar dyscyplinarnych nie należy stosować i z anarchią nie trzeba walczyć — myśli takich nigdy nie wypowiadałem, pisałem natomiast wówczas:

Zdajemy też sobie wszyscy sprawę, że p. Marszałek Smigły i Rydz jako Wódz Narodnej Armii, podał wysiłek indywidualnej zmiany ustroju w społeczności akademickiej. Oczywiście rząd, a przede wszystkim minister oświaty w wysiłku tym chce mu przysiąc z pomocą i to na całym odcinku życia akademickiego.

Zgłoszony obecnie projekt noweli zacji ustawy o szkołach akademickich ma właśnie na celu wprowadzenie zmian, których przyjęcie przez Izby ustawodawcze niezaprzeczalnie przysporzy i to znaczne konsolidację sił narodowych w świecie akademickim.

Po przemówieniu p. Ministra oświaty odbyła się dyskusja generalna nad projektem noweli do ustawy o szkołach akademickich. M. inf. pos. Trański wypowiedział się za rozszerzeniem przepisów dotyczących młodzieży w tym sensie, by nadór i opiekę nad młodzieżą przejąć tylko do rządu akademickim z wyłączeniem ingerencji ministra. Pos. Hoffman mówił o sytuacji społecznej młodzieży związanej z pochodzeniem zawodowym i narodowościowym rodziców oraz zapowiedział o rozszerzenie bazy rekrutacyjnej słuchaczy na warsztaty drobnych rolników i robotników.

Po końcowym przemówieniu referenta posiedzenie Komisji zostało zamknięte. Następnym w plakat o godzinie 10-tej rano.

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY

Pogoda o zachmurzeniu zmiennym z większymi rozproszaniami. Jednak w ciągu dnia miejscami przełotne deszcze i słonność do burz. Dużo ciepło. Umiarkowanie lub słabe wiatry z kierunków zachodnich.

WYTWORZYŁ PAN

kupuje
wełny
HURTOWNI
TEKSTYLNIEJ
LWÓW, RYNEK 30

Szef sztabu O.Z.N. o działalności i planach Obozu

Warszawa, 1. 6. (PAT) Dziś popołudniu odbyła się konferencja prasowa, na której szef sztabu O.Z.N., pułk. Kowalewski informował dziennikarzy o niektórych szczegółach, związanych z działalnością Obozu.

Pułk. Kowalewski skreślił na wstępie plan organizacji Obozu, stwierdzając, że prace nad rozbudową organizacyjną O.Z.N. posuwają się naprzód. Organizacja terytorialna O.Z.N. poszła w teren, wytworzyła szereg komórek w postaci miejskich i wiejskich organizacji okręgowych. Zasadniczo organizacja okręgowa od powiada województwu, jednak w niektórych województwach, gdzie istnieje już większe ośrodki miejskie, stwarza się również organizacje okręgowe, nie zależnie od stołec województwa. W obecnej chwili: miejskich organizacji okręgowych istnieje już 19, a 8 nowych będzie stworzonych w tym tygodniu. Wiejskich organizacji okręgowych: istnieje obecnie 7. Podział organizacyjny na okręgi wiejskie i miejskie ma charakter tymczasowy, bowiem zasadniczą tendencją kierownictwa Obozu jest złączenie organizacji miejskiej i wiejskiej w jedną całość.

Sztab O.Z.N. ulegnie również reorganizacji. Przewidziane jest stworzenie w stabilnej wydzielonej biurokracji, młodzieży, programowej sp. Obecnie Biuro propagandy będzie

zainicjowane na Radę propagandy ze stałym sekretariatem.

Kierownictwo O.Z.N. prowadzi rozmowy na bardzo szerokim froncie politycznym. Rozmowy te pozwalają na zrozumienie obecnej sytuacji politycznej w Polsce oraz na ustalenie formy postępowania O.Z.N. na przyszłość. Zasadą, która kieruje i będzie kierować się O.Z.N. jest współpraca z organizacjami, nie zaś ich rozbiórka.

W rozmowach, które kierownictwo O.Z.N. prowadziło z rozmaitymi grupami politycznymi, wynika niewątpliwie jedna rzecz: jeżeli chodzi o program działania na przyszłość, to różnice pomiędzy programami poszczególnych grup politycznych, są stosunkowo niewielkie; tak niewielkie, że właściwie dzisiaj można by powiedzieć, że w Polsce istnieje już jednolite programowe. Jeżeli chodzi natomiast o metodę wprowadzania programu w życie, zarysowała się duża różnica poglądów. Różnice te jednak nie są do nieprzezwyciężenia. Jeżeli bowiem weźmiemy za podstawę działania zasadę dobra państwa i zasadę obrony państwa, to przy metodzie filofrowania różnic poglądów przez te zasady, da się dużo osiągnąć w dziedzinie nielowowania różnic poglądów. Na szerokim froncie politycznym uznawana jest powszechnie zasada, iż interes obrony państwa powinien stać na czele wszystkich zagadnień.

mulowania tego, czym Polska powinna być na przyszłość.

„Ma na celu — oświadczył pułk. Koc w swej mowie — stworzenie w Polsce nowej demokracji, kierowanej do-

Zagadnienie wodzostwa

Chodzi nam o demokrację, kierowaną przez interesy narodu i państwa. W tym celu zagadnienie obronności państwa staje się metodą naszego postępowania. Z tego ujęcia wynika sądzienne zagadnienie wodzostwa, zagadnienie programu politycznego, gospodarczego i społecznego.

Formułka ta była potrzebna, ponieważ O.Z.N. był narazony na zarzuty, że jego fizjonomia polityczna nie jest dostatecznie sprecyzowana. Formuła „nowa demokracja” ma więc w sobie pewną treść doktrynalną, która rozwinięta będzie jedynie dopiero w najbliższym czasie, gdy zostanie ogłoszony statut i program Obozu.

W dalszym ciągu na inne zapytanie pułk. Kowalewski oświadczył, że obecnie Oboz znajduje się w fazie organizacji, która posuwa się szybko naprzód. W tym okresie Oboz nie prowadzi czynnej walki politycznej. Dziś mamy okres pozornego pokoju; nie wyklucza to jednak możliwości, że gdy

breń narodu i państwa, w której interesy jednostki i interes państwa są nie rozróżnialne związane ze sobą wzajemnie.”

Oboz się zorganizuje i krzepnie w siłach, wówczas rozpocznie się walka. Co się wtedy zagadnienia młodzieży, a zwłaszcza zagadnienia akademickiego, pułk. Kowalewski wyraził się, że prace na tym odcinku są posunięte dość daleko, ale szczegółów w tej sprawie ujawniać nie może.

Zapytany o stosunki między O.Z.N. a rządem i sejmem, pułk. Kowalewski odpowiedział:

Na politykę rządu ani na politykę sejmu nie wpływamy. O.Z.N. — założył swe wywody pułk. Kowalewski — nie posiada własnego organu, aczkolwiek nie wyklucza tego, że w przyszłości zajdzie potrzeba posiadania własnego pisma. W obecnej chwili jest to jednak nieaktualne.

Wreszcie pułk. Kowalewski zwrócił się do dziennikarzy z gorącym apelem, aby niezależnie od periodycznych konferencji prasowych zwracali się do niego i zawsze znajdźcie czas na to, aby porozmawiać z nim o rozmaitych zagadnieniach.

O reforme finansów miejskich

Wczorajsze obrady na ratuszu

Wczorajsze posiedzenie Rady Miejskiej rozpoczęło się dyskusją nad wnioskiem nagłym prezesa Flaua i tow. w sprawie aktualnych potrzeb miasta. Wniosek brzmi:

Rada Miejska we Lwowie solidaryzując się z uchwałami Zjazdu Miast, odbytego w Warszawie w dniach 26-27 kwietnia 1937 r., w których ujęto ogólne potrzeby gospodarcze miast polskich, zwraca specjalną uwagę na: 1) Konieczność zasadniczej reformy finansów miejskich w celu umożliwienia miastom spełnienia ich zadań; 2) Konieczność zwiększenia jeszcze w roku bieżącym kredytów i dotacji z Funduszu Pracy na roboty publiczne, oraz udostępnienia miastom długoterminowego niskoprocentowego kredytu na niezbędne dla rozwoju miast roboty inwestycyjne; 3) Konieczność uruchomienia jeszcze w roku bieżącym dalszych kredytów Banku Gospodarstwa Krajowego na budownictwo mieszkaniowe, stanowiące bardzo ważny czynnik rozładunku bezrobocia; 4) Konieczność umożliwienia znacznej części kredytów dla ożywienia życia gospodarczego, w szczególności zaś kredytów dla handlu, przemysłu i rzemiosła, warunkujących rozwój gospodarczy miast.

Rada Miejska powołując się na przedłożone w roku 1936 postulaty, podkreśla nagłą konieczność szybkiego i pozytywnego ich załatwienia, co staje się w tej chwili w związku z ogólnym planem inwestycyjnym Rządu szczególnie aktualne.

W dyskusji zabrał głos r. Schmorak, który się sprzeciwiał projektom opodatkowania i tak już obciążonej ludności. Proponując pewnych poprawek we wnioskach nie przeszedł w głosowanie.

Imieniem Klubu Stron. Nar. inż. Biernacki odpowiedział się z pewnymi zastrzeżeniami za wnioskiem prezesa Flaua. Również poparł go r. Skalak. Po kilku jeszcze wyjaśnieniach prezesa Flaua, wniosek jego został przyjęty.

Na porządku dziennym znalazła się sprawa umowy z firmą Polski Fiat, w której Gmina zakupiła samochody ciężarowe za kwotę 247.000 zł. Miałoby być spłacało resztę należności w 10

ratkach lub jednorazowo w kwocie 118.000 zł.

Przy omawianiu sprawy pożyczki z Funduszu Pracy na roboty kanalizacyjne r. Skalak zastatkował narodowe organizacje zawodowe robotnicze, imputując im myślną tendencję. Prez. Ostrowski w słuszny sposób zbliżył wywody mówcy, stwierdzając, że brak im jakichkolwiek podstaw.

ZE SPORTU

Turniej tenisowy

W ciągu wtorku, w trzecim dniu turnieju tenisowego o mistrzostwo Okręgu lwowskiego, rozegrano następujące spotkania: Gra pojedyncza panów I. kl.: Kolec II—Pohoryles 7:5 6:3, Jabłoński II—Loewenherr 6:2 4:6 8:6, Stenzel—Wajdowski jun. 6:1 2:6 6:2. — Gra pojedyncza panów II. kl.: Fabiański—Knopf 6:3 4:6 6:3, Gadożyński—Janas 3:6 7:5 6:4. — Gra podwójna na panów: Menkes, Loewenherr — Neuman, Wajdowski jun. 6:2 6:1. — Gra mieszana: Welszczukowa, Jabłoński II—Orzechowska, Kolec II 1:6 6:4 7:5. — Gra pojedyncza juniorów: Bystrzanowski—Haliński 6:3 6:2. — Turniej młodzieżowy: Głowacki—Gallas 6:3 6:2, Wundermann — Menker 6:1 6:3, Harski—Chotiner 4:6 9:7 6:4, Pojk—Kwiatkowski 6:4 6:3, Bortnik—Bass 7:5 7:5.

Pogrzeb ś.p. Szczepana Witkowski

Stryl, 1. 4. (PAT) Wczoraj odbył się w Strylu pogrzeb zmarłego snownego Obrońcy Lwowa i Legitymii I. Brygady, zmarłego w szpitalu w Strylu. W pogrzebie wzięli udział liczni członkowie Związku Strzeleckiego, w życiu którego śp. Zmarły brał czynny udział, koleudy sportowi i rzeczy publiczne. Kondukt pogrzebowy prowadziła orkiestra Z.S., po czym niesiono odznaczenia białe Zmarłego. Za trumną postępował Rodzina, starsza powiatu Harmana, prezydent miasta Stryla Keim, oficerowie Związku Strzeleckiego, delegacja miejscowego garnizonu.

LISV srebrne od 300 zł.
niebieskie „ 250 zł.

• sprzedaje na dogodnych warunkach

FIRMA FUTRA-BERNFELD

Hurtownia — Warszawa, Bielańska 25

w swych detalicznych składach

1795

LWOW — LEGIONOW

Przemysł — Franciszkańska 32

Najtrudniejszy moment

Najtrudniejszym jednak momentem w pracy jest więc nie to, co i jak należy robić, ale to, kto ma robić. Od roku 1900 współczesną Polskę można podzielić na szereg okresów. Dla przykładu nich — przed okresem 1900 i 1905, od 1905 do 1914, następnie okres wielkiej wojny, potem czas wojenny do roku 1926, z kolei po 1926 roku do śmierci Marszałka Piłsudskiego i wreszcie ostatni okres współczesny. W każdym z tych okresów jakaś grupa czy jacyś ludzie mieli swój czas największej aktywności. W rezultacie

tych okresów otrzymaliśmy zjawisko, iż polityka polska jest nacechowana silnym pierwiastkiem indywidualizmu personalnego oraz dużym tradycjonalizmem. Ambicje osobiste dają się rozładować drogą argumentacji i dyskusji. Element tradycji historycznej daje się również zniwelować przez rozszerzenie jego i stwarzanie w ten sposób ciągłości. Tak np. tradycję ruchu robotniczego pewnej grupy można rozszerzyć na całą warstwę robotniczą obecnie, tradycję Legionów można rozszerzyć na całą młodzież współczesną.

O. Z. N. nie potrzebuje robić rewolucji

Przed O.Z.N. leżą duże możliwości. Oboz ten nie potrzebuje sięgać po władzę, nie potrzebuje robić rewolucji, nie potrzebuje walczyć z wielkimi opozycjami. Praca nad zjednoczeniem, aby była pomyślnie doprowadzona do końca, wymaga dwóch podstawowych warunków. Jeden z nich to zdolność organizacyjna, a więc charakter ludzi, którzy — to dokonania bierność społeczeństwa. Bo bierność społeczeństwa polskiego nie jest czymś właściwym tylko temu społeczeństwu, jest to rzecz charakterystyczna dla wszystkich społeczeństw, które wydobywają z siebie energię tylko w momentach

historycznych, np. wielkiej walki. Obecnie społeczeństwo polskie nie jest w takiej walce, stąd też jego bierność. Jeżeli jednak znajdziemy odpowiednich ludzi, odpowiednie charaktery, zdołamy niewątpliwie odświeżyć atmosferę polityczną społeczeństwa, pokonać jego bierność i pchnąć je do energicznej pracy.

Na zapytanie jednego z obecnych, jak należy rozumieć pojęcie „nowej demokracji”, o której wspominał pułk. Koc w przemówieniu, wygłoszonym dn. 31 maja na Ratuszu w Warszawie, pułk. Kowalewski odpowiedział:

„Nowa demokracja” jest próbą sfor-

Wakacje prawa docenotów szkół akademickich

W ostatnich dniach odbyło się we Lwowie ponowne zebranie Związku Docenotów, poświęcone sprawie projektu noweli do ustawy o szkołach akademickich. Wobec tego, że okazał się już drugi sejmowy (nr 49), zawierający projekt rządowej noweli, można było rozpatrywać szczegółowo jego ujemne strony, które okazały się gorzej, niż pierwotnie przypuszczano. Projekt noweli odbiera przede wszystkim — jak to już pisaliśmy przed tygodniem — docenotom prawo wybierania swoich delegatów do Rady Wydziału z głosami stanowymi, pozostawia bowiem sposób „powoływania” „przedstawicieli”, oraz zakres ich uprawnień statutowo poszczególnych szkół. To pokrzywdziło nie docenotów nie da się uzasadnić żadnymi względami.

Projekt zawiera jednak inne jeszcze

postanowienia, sięgające głębiej w samą strukturę naszych wyższych uczelni, umożliwia bowiem wprowadzenie na uniwersytecie profesorów „kontraktowych” i „zastępców profesorów” w charakterze „nauczycieli akademickich”. Ponieważ nie ma przepisu, który wymagał w tym wypadku habilitacji a projekt wyraźnie zalicza te kategorie do „nauczycieli akademickich”, wobec tego istnieje możliwość obsadzenia katedr przez ludzi nie posiadających habilitacji — kontraktowych.

Nie dość jednak na tym. Projekt powiada bowiem, że „tytuł i uprawnienia docenoty” mogą być uzyskiwane bez habilitacji, w zakresie niektórych (i) przedmiotów, nie precyzując bliżej o jakie przedmioty chodzi (wylicza wyraźnie tylko szkoły artystyczne, powiada dalej: „i w zakresie niektórych

przedmiotów w innych szkołach” scilicet akademickich) — tylko na podstawie wniosku nieokreślonej bliżej „komisji kwalifikacyjnej”.

Jak z powyższego wynika, istnieje możliwość obsadzenia stanowcy kontraktowo przez „nauczycieli akademickich” nie posiadających habilitacji i możliwość uzyskiwania habilitacji bez postępowania habilitacyjnego! Przepis ten godzi więc nie tylko w prawa docenotów habilitowanych — godzi on również w same zasady studiów uniwersyteckich.

Zebranie po drugiej i wyczerpującej dyskusji uchwaliło stanowczy protest przeciwko powyższemu projektowi oraz uchwaliło interweniować w sferach uchwalonych i senatowskich, zadając skreślenia punktów 13 i 14 projektu (sprawy habilitacji) zastępców profesorów i sil kontraktowych) oraz zmiany punktu 89 (sprawa udziału delegatów docenotów w Radach Wydz.) według brzmienia, które zebranie zaproponowało. W odpowiedzi na to została przedłożona odpowiednim władzom i instytucjom.

Wysięgi konie we Lwowie

ZAPISY

NA 15TY DZIEŃ WYŚWIGÓW —

CZWARTEK, 3 CZERWCA

Goniwka I. Gdz. 15.30: — 600 st. (prze-

szkody). — Dla 4 i 1. st. koni. — Dystans

około 5200 m.

Czerwona, ch. Herman, Cenna. — Wy-

galski, Fala. — N. N., Gehmisch. — Ch.

Scarata, Harceka. — Ch. Wierzbicki, Ule-

cia. — j. Kasprzak.

Goniwka II. Gdz. 15.55: — 500 st. —

Dla 3 i 4. i. og. i kl. — Dystans około 1800

metrów.

Czerwona, — N. N., Humbert. — i. Matu-

szewski, Lawina III. — N. N., Ramona III.

— N. N., Srebrny Ilos. — j. Kozaczuk, Wal-

divia. — j. Gruda.

Goniwka III. Gdz. 16.30: — 500 st. (plo-

ty). — Dla 4 i 1. st. koni. — Dystans około

2400 m.

Czerwona, — N. N., Faworyta. — j. Kasprzak,

Gwiazdow. — i. Kozaczek, Harceka. — Ch.

Wierzbicki, Mascotte. — j. Wygalski, Mo-

hacz. — N. N., Nemrod. — ch. Herman.

Goniwka IV. Gdz. 16.50: — 900 st. —

Dla 3 i 1. st. og. i kl. — Dystans około

2000 m.

— j. Lewandowski, Florencia II.

— Gradiaska. — j. Lewandowski, N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

— N. N., Gravelotte. — N. N., Habana

Pierwszorzędna
L I S Y
polec
STANISŁAWA WRÓŃSKA
magazyn i pracownia futer
Lwów, ul. Rutowskiego 10
(obok Haffmanna)

Przyjmujemy wazarki, przeróbki, futra, dywany na przechowanie przez lato. 1816

N. N., Jasiak — N. N., Minotaur — N. N., Rysal — i. Kozaczek, Valdivia. — j. Gruda, Part — j. Janiewicz, Ulecia. — Oleś, Zaczarzan — z. Bogobowicz, Zonia. — chl. O. Jelenik.

Goniwka V. Gdz. 17.50: — 1200 st. — Dla 4 i 1. st. og. oraz 4 i 5 i kl. arabskich. Dystans około 2600 m.

Euros — N. N., Mendik. — j. Wygalski, Królowa Sabba. — p. Zarzewski (wprowadzenie startu, siódma w. 12.30), Rubikon — i. Janiewicz, Ulecia. — Oleś, Zaczarzan — z. Bogobowicz, Zonia. — chl. O. Jelenik.

Goniwka VI. Gdz. 18.10: — 700 st. — Dla 3 i 4. i. og. i kl. — Dystans około 1600 metrów.

Alan — N. N., Astor — N. N., Dworna — j. Lewandowski, Jasiak — N. N., Mendik — j. Kozaczek, Repeta. — z. Bogobowicz.

NASZE TRYTY:

- 1) Cenna, Harceka.
- 2) Genewa, Ramona III.
- 3) Gwiazdow, Nemrod.
- 4) Florencia II, Rysal, Habana.
- 5) Taran, Sokół, Hedwig.
- 6) Odmet, Królowa Sabba.
- 7) Nidli, Repeta.

POWATOWE ZEBRANIA DZIAŁACZY SPOŁECZNYCH NA TERENIE WOJ. TARNOPOLSKIEGO

Z polecenia Wojewódzkiego Sekretariatu Porozumiewawczego zwolane zostały powiatowe zebrania działaczy społecznych: w Skalacie 5 czerwca, w Zbarzu 6 czerwca, w Kopyczynie 10 czerwca, w Czortkowie 11 czerwca, w Buczaczu 12 czerwca, w Borszczowie 13 czerwca, w Premyslanach 19 czerwca, w Podhajcach 20 czerwca, w Brodach 26 czerwca, w Kamionce Strumiłowej 26 czerwca, w Radziechowie 27 czerwca i w Trembowli dnia 29 czerwca.

przychylnie cudowności. Zamielił no-

cną przynędo Jaska na Hali — w sen, który góral przeniósł, obunawszy się ze skali. Cudem wtedy uniknął śmierci, bo usypisko przeszło tu obok. Ale i przy obniżeniu mistycznego nas troju te przepiękne legendy na sa balową nę, otrzymaliśmy utwór, za który należy się autorem i wykonawcom prawdziwa dziękność radiosluchaczy.

Audycje humoreskowe ostatniego tygodnia, nadane z Warszawy i Krakowa: „Miłość w czwartym wymiarze” piora Ilo Fuchowsky, „Ministerstwo Humorów” Świątoplekarskiego i „Wesola Szywa” z tekstem Hemara, a z udziałem dwóch znakomitych gwiazd: Hanki Ordynówny i Marii Modzelewskiej — jako nie dotrzymały kroku słuchowiskom poważnym. Najlepiej wyszedł jeszcze skrzek krawkowskiego o narodzinach powieściopisarki mimo woli. Wesołe audycje warszawskie były w założeniu tak podobne do siebie i tak zaledwie krytyczne w stosunku do humoru, że wywołały reakcję również podobną, zdumienie i gest w stronę uzienienia. Humorysta musiał sam wierzyć w to, że jest wesoły, inaczej nikt mu nie uwierzy.

Wśród lwowskich audycji literackich wyróżniły się pogodnym nastrojem i doskonałą oprawą literacką „Wspomnienia Lomika” A. Rybickiego, aktualność humoreska Jana Burgo (zapewne pseudonim) „Panna Lu sia staje matką”, a zupełnie świeżym ujęciem opowiadanie dla dzieci o demencie „Wielki czar” przez Z. Patryka „Biblioteczka Helmi”. J. G. Ł.

Czy jesteśmy potrzebni?

Bolączka Polskiego Czerwonego Krzyża w stosunku do znaczenia i wykonywanej istocie pracy społecznej — jest ilości członków.

Przyznajemy tego należy szukać w braku zrozumienia w społeczeństwie, czym jesteśmy i jak wielkie usługi możemy oddać bliźniemu w czasie pokojowym a szczególnie w czasie wojny.

Dziś — gdy nie przebraliśmy jeszcze zupełnie całej wielkiej wojny, która postawiła po sobie nędzę, kalectwo, choroby — gdy każdego dnia możemy być przygotowanymi na nowy akt wroga, a co za tym idzie stworzyć nowe kadry niespodziewanie, dla których choćby podanie jednej kropli wody może ułżyć cierpieniu — powinno społeczeństwo zrozumieć, że nie — jesteśmy my potrzebni — ale każdy nowy, zespół ratowniczy Polskiego Czerwonego Krzyża — to dziesiątki i setki uratowanych ludzi w razie klęsk żywiołowych, powodzi, epidemii, czy też w razie wojny, a zwłaszcza chemicznej — to placówka walki z brudem, chorobami, kalectwem — to ludzie niosący ulgę w każdym wypadku lub klęsk żywiołowych.

Znajdą się czasem jednostki w społeczeństwie, którym pomimo coroczne go „Tygodnia P. C. K.” i szeregu innych imprez propagandowych nie przychodzi nawet na myśl, że można być członkiem tego Stowarzyszenia.

Wiekoszko sądzi, że Polski Czerwony Krzyż, to grono osób, bez jakichkolwiek konkretnych celów, które dopiero z pierwszym hukiem dział przeistacza się w wojewską organizację, placówek sanitarnych, lazaretów i szpitali.

Malo ludzi zdaje sobie sprawę, jaka różnorodność i daleko poszłe znane ramy my wybiegająca działalność cechuje to Stowarzyszenie, uznane za organizację wyjątkowo użyteczności.

Czerwony Krzyż trzyma hasło miłości w świat, szukać każdy ludzi, którzy przez własne poświęcenie i bezinteresowną pracę usilniadają społeczeństwo i służą za wzór, że nie możemy obójnie przechrzcić wobec cierpienia bliźnich, groźdzące zasoby naszego, szerszy higienę osobistą i społeczną.

SŁOWO NA ANTENIE

Miniony tydzień stanął pod znakiem wielkiej literatury radiowej. Trzy słuchowiska — trzy skłoneczne, warte uwagi i wysłuchania dzieła sztuki. To zdarza się często, nawet w teatrze jak kapturowym i efemerycznym, a zawsze poddany filozoficznemu prawom, jak teatr w eterze.

Fragment słuchowiskowy ze sztuki Jana Giradoux, opracowany dla radia i przłumaczony przez Jana Lechonia, przyniósł nie „piłą” literacką (co tak często zdarza się na niedzielnych fragmentach z wielkiej literatury dramatycznej), ale prawdziwie wartościową, przez przekroczenie twórczości Giradoux — przez tego niezwykłego sztukę pt. „Wojny Trojańskiej nie będzie”. Osobliwie podobieństwo w swobodnym zaktualizowaniu „Iliady”, jakie nasuwało się słuchaczom między Giradoux a Janem Kochanowskim, nawiązało od razu bliższy kontakt między słuchaczem polskim a tym utworem, którego faktura leży raczej w filozofii literackiej. I tak w cudownie frapującym układzie lirycznych tematów, niż w bezpośrednim przeżyciu. Moment przez Giradoux dla akcji dramatu pokrywa się z momentem „Odrzawy Posłów greckich”: przybywają posłowie od Greków, aby pertraktować o pokój i o wydanie Heleny. Dochodzi do arcydzieła kawy rozmowy między Ulissesem a Hektorem. Obaj wojują nie cięć, i obaj wiedzą, że będzie to nie ten marowy walić z sobą, które się najbardziej nie nawiązało, ale te, w których tonie jest nie przyzwolenie na wojnę”. Na wo-

zę trojańską istnieje potężna zgoda narzeczona między ludźmi, jak wśród bogów. Nie pomaga ani perfidnie i przezbawne pomysły dyplomatyczne szaryn trojańskiej, ani wola Hektora i Ulissea, który za stłumienia nieocenisz ludzkiego motywu: rzęsy Andromaki tak samo trzęsąca, jak rzęsy zastawionej na dalekiej łacie Penelopy.

Zupełnie inny rodzaj słuchowiskowy odmalował słuchacz w „Lamencie królewskim” Witolda Hulewicza, nadanym w ramach „Eksperymentalnego Teatru Wyobraźni”, w radiofonicznej Maji Leszczyńskiej, muzyka Michała Kondrackiego. Poemat liryczny, opłakiwający święte sążnie Barbary przez Zygmunta Augusta, niemożliwy do realizacji jako twórcy dla siebie, w teatrze widowiskowym, na antenie zyskał pełne prawo obywatelstwa. Na nie dyskretnych chórów wygrał Józef Wierzyński jedną z najpiękniejszych swych ról: króla Zygmunta Augusta. Brama teatralna, romanopolskiego odrodzenia, subtelność wielkiej poezji, wziętność narzucona słuchaczowi przez słowo poety i przez muzykę — stworzyły audycję, o której najpiękniej i najlepiej jest powiedzieć: że była realizacją prawdziwego piękna.

Jakże miło jest w takim uroczystym dla Teatru Wyobraźni momencie stwierdzić, że i nasza Rozgłoszonia, skromny lwowski Teatr Wyobraźni nie pozostał w tyle za najznakomitszymi. Słuchowisko artysty dramatu, Tadeusz

Kańskiego, pt. „Jak Jasiak o Pyrtalwom duszyście z diabłami tałowali”, zilustrowana muzyką Czesława Halskiego, znanego słuchaczom z dwójzłanego spekeri, stanęło obok najlepszych utworów dramatu radiowego o tematach fantastycznych. Układem, pomysłem, treścią, wykonaniem, poziomem artystycznym nie ustąpiło ani dawno granie, a niezapomnianej „Historii o żołnierzu”, ani święto naszej fantazji Langera: „Aniolowie między nami”. Pod wieczór wybiera się na halę miły góral, Jasiak, placówkojczy zanięci na dzień jego patrona. Ostrzegając go wszyscy przed niebezpiecznym złebem, gdzie rok temu zginił podobno raubuszy Pyrtal i gdzie od tej pory straszy. Jasiak odważnie idzie. Ale mu się jakoś udało. Dziwczyna jakas, jadąca kaleskę, prowaździ go na halę, gdzie odawna, już nikt nie baczaje. Jasiak widzi tam Jaskich „Uherców” jak śpiewają i tańczą, a wydzwiający przy tym nad tańczącymi na ziemi człowiekiem. Dziwczyna na mowę, że to jej ojciec i prosi górala o wyzwolenie. Jasiak wchodzi z diabłami (bo on i to był) w układy. Wygrywa taniec, wygrywa zagadki. Człowiek tańczy na ziemi do niego naley. Wtedy pieśń kur, diabli znikają, a Jasiak widzi, że spotkana dziwczyna jest tak piękna, jakiej jeszcze nie widział. „Bo ja jestem Pyrtakowa dusza” — powiada dziwczyna i prosi już tylko o pogrzebanie ciała. Zeby diabli nad nim po nocach nie harcowali. Słuchacz bywać się chętnie zgodził na taką interpretację. Ale Kąski, który uprzedził zdarzenia umysłowościśniej, jego zdaniem niezbyt

Małopolska w zachodniej granicy listonoszów wiejskich

Ministerstwo Poczt i Telegrafów restryktem z 13 maja t. b. zarządziło zaprowadzenie służby listonosza wiejskiego na terenie województwa lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego t. j. na terenie całego Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Chcąc się czegoś bliżej o tej innowacji dowiedzieć, zwróciłem się do mgra R. Jorkascha z Kocha, kierownika Wydziału Organizacyjnego, który zapewne jest uruchomieniem służby listonosza wiejskiego.

Co to jest właściwie ta służba?, zaznaczyłem wywiad.

— Służba listonosza wiejskiego, odpowiada mgr. Jorkasch Koch, jest to instytucja, która zdobywa sobie pełne prawo obywatelstwa jako nadzwyczajne udogodnienie dla klientów na zachodzie polskim — ostatnio na Śląsku i w woj. krakowskim. Jest to poprostu pełna realizacja hasła, że „poczta doiera wszędzie”.

— Jakże będą zadania listonosza wiejskiego.

— Do zadań listonosza wiejskiego będzie należało: przyjmowanie i wydawanie przesyłek listowych zwykłych i poleconych, oraz gazet, przyjmowanie wpłat i wypłat przekazów pocztowych i czeków P. K. O. do wysokości 200 zł. (w obrocie oszczędnościowym P. K. O. również do wysokości 200 zł.). Dali — w zakresie pracy listonosza wiejskiego będzie wchodził przyjmowanie listów wartościowych, inkaso opłat radiotelegraficznych, przyjmowanie i doręczanie telegramów, przyjmowanie i doręczanie paczek do wagi 1 kg. i wkłóci inkaso dokumentów wierzycielskich (weksle). Jak więc widać z powyższego jest to zakres pracy b. szeroki. Tak listonosz wiejski będzie poprostu ruchomą placówką pocztową.

— A gdzie będą ci listonosze, „za instalowania”?

— Listonosze wiejskie obejmą swoim chodem te wszystkie miejscowości, w których nie ma poczty. Dawniej takie gminy raz czy dwa razy w miesiącu wysyłały specjalnych posłańców, których obecnie zastąpią listonosze wiejskie.

scy. Będzie to ogromne dobrodziejstwo dla ludności wiejskiej. Jeżeli do jakiejś wsi gazety przychodziły raz czy dwa razy w tygodniu, to rzyt się nie kwapił z prumerowaniem pism ze spólnymi wiadomościami, teraz mogą otrzymać gazetę codziennie, będzie ją prumerować. Mammy już zresztą na to dowód. Mianowicie Dyrekcja nasza tytułem próby na terenie pow. nadwórniańskiego zaprowadziła instytucję listonosza wiejskiego. Ośmiś dowiadaliśmy się, po czym wykaszały, że wieś, do których dochodziły przychodziła 1 lub 2 gazety, teraz otrzymują ich od 10 do 15. W tym samym stosunku wzrosły przesyłki i paki.

— Piękny rezultat. A w innych powiatach?

— Prace przygotowawcze są już w

pełnym toku. W dniu 1 lipca 1.200 listonoszów wiejskich ruszy w teren. Będą oni anawani wyłącznie z miejscowej ludności. Dostaną czapki, peleryny, torby oraz trabki, którym będą zwojowi ludność. Przedewszystkiem napisać będą uzbrojeni w rewolwery. Prócz doręczania i odbierania poczty, będą jeszcze obsługiwać 4.500 skrzynek, jakie już się zawięza.

— Panie kierowniku, przerywamy, ale przecież listonoszy będą mieli wielkie trudności do przezwyciężenia. — Oczywiście. Zależnie od odległości będą mieli do dyspozycji konie (zwłaszcza w górach) lub rowery. Do bliższych miejscowości udawać się będą pieszo.

Oczywiście przy tym wszystkim odpowiednio zgęszczona będzie i sieć placówek. 1 tak w maju otwarto 8 no-

Na marginesie filmu „Madame Lenox” (Kinoteatr Apollo)

Renata Müller — nowoczesna kobieta

Renata Müller jest typem kobiety nowoczesnej: jasnowłosa, smukła, elegancka, wysportowana, odważna, powściągliwa.

Renata Müller należy z tym właśnie powód do najlepiej płatnych aktorek w Europie. Może sobie pozwolić na wybieranie scenariuszy i reżyserów.

Debiutowała na scenie roli Heleny Lubowskiej w filmie p. t. „Madame Lenox” widziała, że bierze na siebie odpowiedzialność za zadanie. To właśnie ją podobało — jak zapomniała w wywiadzie, który udeiliła pełni w polskim danielskim.

Kola Heleny Lubowskiej pokazuje Renatę Müller w zupełnie innym świetle, jak

wszystkie dotychczasowe. Zimnej krwi i odważnej pięknej kobiety powierzył zwyciężczych wypracowanych policyjną parolą, walczą o Niepodległość Polski. W jednej z kulminacyjnych scen filmu Heleny Lubowskiej na zewnątrz minie naprzemiennie objętą, jakby ją nie obchodziło, aczkolwiek w jej życiu nie obchodziło, rozpaczy i radości jednocześnie, gdy Władysław Książkę, którego uratowała, wlewa do niej wody. Wtedy Prowa i Pawła w Petersburgu i obojwiście wraca z wielkim Polakom papierosy, w których ukryte są pilniki.

Trzynasty milion

Po raz trzynasty odbyło się w dniu 31-go maja r. b. dziesiętnie miliona złotych, jakie głównej ujemnej czwartki klasa 38 Loterii Kłowej.

Tym razem „jefarna trzynastka” była niewątpliwie przedmiotem powszechnego żądania, a przynajmniej numerowi 104.217, nabytym w jednej z kolektów nowożytnych.

W najbliższej przyszłości podamy szczegółowe informacje o wybranych fortuny, na razie zadowolimy tylko, iż współwłaścicielami poszczególnych ćwiartek są mianem: Jan Zamojski, Borysławski i Lewy, pp. S. K. O. G. J. M. i Fr. C., zajmujący roz-

maite stanowiąca społeczne. Są między nimi kupcy, urzędnicy i robotnicy.

Losowanie miliona i pozostałych na dzień ten jeszcze innych wygranych, zakończyła się trzynastą klasą Loterii Kłowej. Ocenienie pierwszych klas następuje, trzy, dziesięć dziesiątych Loterii, rozpocznie się w dniu 22 czerwca i potrwa pięć dni. Da o, nie możemy wyznaczyć tu tysięcy, pięćdziesiąt tysięcy, piętnastu tysięcy, dziesięciu tysięcy, pięciu tysięcy oraz wielu innych kwot.

Chcesz pomysł o zaopatrzeniu się w los do tej klasy.

wych agencji pocztowych a w czerwcu otworzy się 34.

— Tak, ale na szczęście mamy i kolosalne ułatwienia dzięki nadzwyczajnej życzliwości naczelnika Wydziału Ogólnego, kpt. Stembalskiego. Poszedł nam jak najdalej na rękę przydzielając odpowiednich ludzi, wprowadzając szereg zarządzeń i interesując się wszystkim.

— Duże będziecie mieli panowie wydatki?

— Duże. Samo umundurowanie, uzbrojenie i zawieszenie skrzynek będzie kosztowało ok. 200 tys. zł., a placę rocznie 1.000.000 zł. Na pokrycie kosztów liczymy, na rentowność na razie jeszcze nie.

Idealem naszym jest, aby doręczanie korespondencji we wszystkich miejscowościach odbywało się codziennie. Niektóre jednak miejscowości w górach będą otrzymywać pocztę tylko 2 razy w tygodniu, ale takich jest stosunkowo niewiele.

Obecnie — kończy mgr. Jorkasch Koch — delegaci Dyrekcji zatwierdzają plany chodów w terenie, tak aby na 1-go lipca wszystko ruszyło pełną parą.

Przekujemy uprzejmnie interlokutorowi za wywiad i opuszczamy gwarminym ul. gmach Głównej Poczty.

W 38 Loterii padły wygrane:

10.000 zł.
na los Nr. 22577
10.000 zł.
na los Nr. 50210
5.000 zł.
na los Nr. 40720
5.000 zł.
na los Nr. 98686
5.000 zł.
na los Nr. 168828
5.000 zł.
na los Nr. 176330
I wiele innych niżej
5.000 zł.

1315

W popularnej Kolekcji

„SZCZĘŚCIE”

Lwów, Sykstuska 30

Losy i kl. 39 Lot. są już do nabycia,

Prof. STEFANKIEWICZ WOJCIECH

ARMIA POLSKA WE FRANCJI

(Ciąg dalszy)

W krótkim czasie po powstaniu Komitetu Narodowego nastąpiło jego uznanie za „oficjalną organizację polityczną” przez Francję dnia 20 września 1917 r. przez Anglię 15 października 1917 r., przez Włochy 30 października 1917 r. i Stany Zjednoczone 10 listopada 1917 r. Z tą chwilą Komitet Narodowy stał się oficjalną reprezentacją Polaków w wojnie światowej. W tym samym czasie swych przedstawicieli do wyżej wymienionych państw, reprezentowali interesy polskie i interesy Armii Polskiej we Francji. Początkowa działalność Komitetu Narodowego opierała się na jego własnych uchwałach i spełniała funkcje Rządu Polskiego w zakresie kompetencji Ministerstwa Spraw Zagranicznych i poczęści Ministerstwa Spraw Wojskowych. W skład Komitetu wchodził: Roman Dmowski jako prezes, Erazm Piltz, Maurycy Zamojski i Józef Wilewiewski. W miarę rozwoju organizacyjnego Armii Polskiej kompetencje Komitetu Narodowego ulegały znacznemu rozszerzeniu. Dnia 28 września 1918 r. w kilka tygodni po przybyciu do Paryża gen. Józefa Hallera został zawarty między rządem Republiki Francuskiej a polskim Komitetem Narodowym układ, w którym ustalono ostatecznie zasady i rozszerzono podstawy organizacji polskich sił zbrojnych oraz określono szczegółowo

zakres uprawnień Komitetu w stosunku do wojska polskiego, wynikających z tego układu. Na podstawie tego układu otrzymał Komitet Narodowy prawo mianowania Naczelnego Wodza Armii Polskiej we Francji. Rząd francuski zastrzegł sobie jedynie obywatelstwo francuskie. Wobec tego oficera francuskiego. Wobec takiego określenia kompetencji Komitetu Narodowego Wojskowa Misja Francusko - Polska ruszyła do roli organu zaopatrzenia armii, w samym Komitecie zaś powstał Wydział Wojskowy.

Komitet Narodowy, korzystając ze swych uprawnień wręczył dnia 4 października 1918 r. gen. Hallerowi list nominacyjny na Naczelnego Wodza Armii Polskiej we Francji. Od tej chwili dopiero posiadała Armia Polska we Francji prawo Naczelnego Wodza Armii Polskiej. Do tego czasu długie tygodnie proste seria żołnierzy, przagnących w Naczelnym Wodzu widzieć żywy symbol tej idei, jakie powodowani chcieli za brzo. Naczelnym Wodzą został również przeznaczeniowy Wydział Wojskowy, do którego pociąg tym na leżeli dani członkowie w osobach Józefa Wilewiewskiego i mpr. Fronczaka.

General Haller zarządził do przyjeżdżać do Francji zaopatrzyć się potrzebami for

mującego się wojska, objędzając razem z Dmowskim wszystkie obywatelskie i odbywając całe mnóstwo konferencji, a po objęciu dnia 6 października dowództwa skierował swą szczególną uwagę na sprawę dalszej bardziej intensywniej organizacji wojska, oraz na dziedzinę dotyczącą najbardziej zaniedbaną t. j. wychowanie obywatelskie żołnierzy. Sam już fakt, że na czele Armii Polskiej stanął gen. Haller, b. legionista, który sprowadził ze sobą gromadę szeregu oficerów legionowych także piękna tradycję wychowania żołnierzy, podniósł w wysokim stopniu poziom moralny oddziałów polskich. Już w jednym z pierwszych swych rozkazów do oficerów Naczelnym Wodzą takie dąży instrukcje, „tylko przez zbliznienie się do żołnierzy można utrzymać ducha w młodym wojsku, zaś jedyną z najważniejszych prac oficerów, jest opieka nad żołnierzami. praca narodowa - wychowawcza nad nimi utrzymywanie rozumnej wśród żołnierzy karności. Każdy rozkaz oficeru powinien być podstawą do pouczeń żołnierzy o obowiązkuach żołnierza. Każdy oficer, który tego wólcę przez stosowanie środków rozumnej karności nie potrafił, dyskwalifikuje się jako dowódca - wychowawca”.

Takiej to właśnie pracy oficera brackowało dotychczas żołnierzowi polskiemu we Francji. Równoległe do tej pracy wychowawczej szła praca organizacyjna. Zorganizowano dotychczasowy system uzupełniania oddziałów i podziału oddziałów ćwiczebnych w kierunku wie-

szęj zwartości i centralizacji. Obóz w Sillé la Guillaume, który był dotychczas obozem naczelnym, stał się kadraj 2 dywizji. Kadraj dywizji 1 przeniesiono do obozu Domfort, obóz zaś w Le Mans skoncentrował wszystkie inne rodzaje broni i stał się centrem wyszkolenia.

Pod koniec października r. 1918 Armia Polska liczyła 430 oficerów 16.951 szeregowych, z tych 1 dywizja piechoty pod dowództwem gen. Vidala pel nity służbę na froncie.

Tymczasem wojna światowa dobiegała do szczęśliwego końca. Jeszcze w polowie września upadł front bułgarski, a Bułgaria poddała się. Armia austriacka doznała na froncie włoskim ciężkiej porażki, na rękę Flaw pod koniec października. Na froncie zachodnim wojska sprzymierzone przygotowują się do ostatecznego decydującego uderzenia w kierunku na Metz. W ofensywie tej miała wziąć udział 1 dywizja polska poddana pod rozkazy X. Korpusu armii francuskiej, a obejmując odcinek frontu w Wogezach. Przed samym atakiem przeciwnicy dwiżąc w pierwszych dniach listopada na front 8 Armii. Zatrzymuje się ona w Ramberville i wchodzi w skład potężnej masy uderzeniowej gen. Mangin, składającej się z 30 najspieszniejszych dywizji 8 i 9 armii francuskiej i 2 armii amerykańskiej. Kiedy jednak zostali już wydane zarządzenia do natarcia, a dywizja polska miała zająć wypadowy odcinek Fortu de Parroy, nastąpiło nieoczekiwane zawieszenie broni dnia 11 listopada.

(C. d. n.)

CENY ARTYKUŁÓW PIERWSZEJ KOTYŻBY. W czasie od 24 do 29 b. m. płacono w rynku następujące ceny za artykuły pierwszej kotyżby: 1 tka: bułka 4 gr., chleb żyty cienny 26 gr., chleb żyty prze- mieniony 26 gr., chleb pszenno- mieniony 26 gr., mała pieczna 48 gr., mała zwy- kła 36 gr., mała desztorowa 32 gr., kuchenka 280 zł, masło niecierbione 22 gr., smietana 1 zł, masło 40 gr., cukier 5 zł 5 gr., 1 pol. ser, 1 kg 70—80 gr., kiełbasa 2 zł 1,60, sadio 2 zł 1,70, szałony 2 zł 1,80, słonina 1 zł 1,60, buraki dwubłone 0,25 do 0,35, ce- bulka 1 kg 0,20, cebula mała waga 2—3 gr., marchew młoda waga 10—15 gr., jabł- ko kompotowe 0,70, jabłka desztorowe 0,90, 1 zł, kawałki kalafiora 0,15 do 0,20, ziem- niaki 0,35 do 0,50, szpinak 0,5 do 0,15, ziemniaki staro 7—10 gr., kura 2—3 zł, kurczątka par 1,50 — 3 zł.

Lis
SREBRNE, KRZYŻOWE,
KAMCZĄCIE
pięknie wykonane poleca
KAROL SCHÜRER
Lwów, Senatorska 11a. — Telefon 269-56

Przyjechali do nowego „Hotelu Europejskiego”

Baron Borki, Prek — b. w. szm. — Chobylis, Wołicki Tadeusz, w. dobr. — Frejcie, Janiewicz Zygmunt, mgr. praw — Warszawa, Ponikowski Władysław, profesor Politechniki Lwowskiej, Warszawa, Bocz- kowski Tadeusz, kapitan — Nowa Wilejka, Hauke Władysław, em. pułkownik — Kraków, Krajewski Stanisław, ziemianin — Czechy, Smoleński Roman, ziemianin — Cwiotwa, Brz Smolar, dziennikarz — Nowy Jork, Stobicki Władysław, inżynier — Złow- nia, Gittman Izydor, przemysłowiec — Warszawa, Bogdanowicz Adam, dyrektor — Kraków, Dobrzyński Bernard, inżynier — Warszawa, Fenciel Jerzy, urzędnik — War- szawa, Dziwowski Stanisław, inżynier — Warszawa, Lewinson Charles, lekarz — Warszawa, Wysocki Jerzy, dyrektor — Kraków, Pohorecki Ryszard, administrator — Warszawa, Ignatowa Anna, zająca przemysłowa — Jasio, Zawadzki Karol, inżynier — Bielsko-Biala, Borowicz Józef, dyrektor — Drohobycz, Wagner Janusz, inżynier — Warszawa.

— **LWÓW — WARSZAWA** Lica Po- pierania Turystyki, organizuje na dzień 5 czerwca dwudniową wycieczkę pociągami popularnymi ze Lwowa do Warszawy. Zelo- zenisia przyjeżdża: P. B. P. Ościs i Wagon- 10. Z Lwowa do tego pociągu swój wagon za- straszycy. Blizsze szczegóły podaje bę- da z następnym komunikacie.

Dla informacji podajemy, że pociąg ten ze Lwowa do Warszawy 21.35, przy- jazd Warszawa — Gdańska, dnia 6 czerwca godzina 6.30. Jazdy z Warszawy Główny dnia 7 czerwca, godzina 6.30. W Warszawie Główny 8 czerwca, godz. 6.12. O ewentual- nych zmianach w rozkładzie jazdy tego po- ciągu zostaną zainteresowani powiadomieni.

CHRZEŚCIJAŃSKI PENSIONAT „KASZTELANKA”
Lwów, 3-go MAJA 12
telefon 233-21

— **PIKNIŃSKI POCIĄG POPULARNY DO GDYNII** Na inaugurację sezonu let- nio organizuje Lica Popierania Turystyki trydniową wycieczkę pociągami popular- nymi z Lwowa nad morze.

Wyjazd nastąpi dnia 12 czerwca w go- dzinach popołudniowych. Zamieszkuje- ci, którzy nie wyjeżdżają, otrzymają 30pro- centowej zniżki dojazdowej do Lwowa. Ja- ko punktu wyjazdu pociągu popularnego „Informacje i zgłoszenia w P. B. P. „Ościs i Wagon-Lis Główny”.

Ze względu na bliski termin wyjazdu, pro- simy o dokładne przedpłacone przyrodnej letniskowej, aby uniknąć trudności z do- jazdem. Będziemy szczególnie wdzięczni za- tą imprez.

— **PIELGRZYMKA DO HOSZOWA** — Dnia 6 czerwca w godzinach porannych wy- jazdzie ze Lwowa organizowana przez OO. Bazylikańską pielgrzymką do Hoszowa. — Pociąg popularny, przewoźnicze pielgrzymką do Hoszowa, Bolechowa skład następu- jący: do Hoszowa. Odjazd z Bolechowa dnia 6 czerwca w godzinach wieczornych. Zgło- szenia i informacje u OO. Bazylikańską przy Zolickiej.

— **DO KOCHANIŃSKIEJ** Bractwo przy ko- teletu OO. Jezuitów, organizuje na dzień 15 czerwca b. r. jednodniową pielgrzymkę ze Lwowa do Haliżycy. — Kochanińskie

Opracowanie planu inwestycyjnego Wschodniej Małopolski

Dnia 24 maja b. r. odbyło się w Izbie Przemysłowej — Handlowej we Lwowie posiedzenie Komitetu dla o- pracowania planu inwestycyjnego Ma- łopolski Wschodniej pod przewodni- ctwem prezesa Izby dra Szarskiego.

W posiedzeniu wzięli udział: prezy- dium oraz radcowie Izby, wchodzący w skład Komitetu, delegaci Zarządu miasta Lwowa, Lwowski Izby Rol- niczej i Izby Ziemiejskiej oraz Pol- skiego Towarzystwa Politechnicznego. Posiedzenie zajął prezes Izby dr. Szarski, przedstawiając cele i zadania, jakie ma być przedmiotem prac Ko- mitetu. Następnie wiceprezesa dr. Wachel przedstawił wyniki dotych- czasowych prac i konferencji, odby- tych w sprawie programu inwestycyj- nego, oraz człowiek postuluje, jakie w tym zakresie były wysuwane.

W dyskusji, jaka na powyższym le- wyłoniła się, a w której udział bra- li: Szczęśliwi, naczelnik inż. Serafin, dr. Świrski oraz radcowie Izby dr. Rucker, Sulimski, dr. Korziński i Ullam, omówiono potrzeby inwesty- cyjne na terenie Małopolski Wschod- niej i możliwości ich realizacji. Zajęto zgodne stanowisko, że projekty po- szczególnych instytucji oraz organiz- cyj, winny być opracowane w ścisłym porozumieniu z samorządem gospo- darczym, z samorządem miejskim i o- rganizacjami zawodowymi, celem uni- knięcia wielotorowości poczynać w powyższym kierunku.

Podkreślono, że plan inwestycyjny, winien być opracowany jak najreal- niej w uwzględnieniu przypuszczal- nych możliwości finansowych i sum, jakie na ten cel będą przeznaczane.

Zjazd Ormian z kraju i z zagranicy — w Stanisławowie

W uzupełnieniu wiadomości i spra- wozdań na temat uroczystości kościel- nych w Stanisławowie, należy dodać, że jubileusz 50-letniej pracy ks. Arcy- biskupa Teodorowicza stał się okazją do zjazdu ormian, Polaków, z całego kraju i z zagranicy. Do Stanisławowa przybyło wiele reprezentantów rodów ormiańskich, bardzo wiele szla- chy ormiańskiej, gospodarujących na ro- li, zwłaszcza na terenie województwa stanisławowskiego. Dalej przybyli w li- cznym składzie księża ormiańscy i kle- rycy, proboszczowie parafii ormiań- skich w Polsce, pewna ilość ormi- an z Rumunii (z Bukowiny).

Wobecna waga uroczystości na- leży także zwrócić uwagę na zjazd księży ormiańskich z Bukaresztu i Wiednia, którzy do klasztoru „Mechita- ryistów. Przybyli odcie Keren Klemen- s z Bukaresztu i ojciec Meszrop Hapo- zian, generały opat Mechitarystów z Wiednia, który posiada stanowisko ar-

chybyska obrządku ormiańsko-kato- lickiego. Wśród zebranych wybitnych ormian był również obecny znany wo- kresie wielkiej wojny działacz ormi- ański na Kaukazie, generał Kiszianin, zajmujący stanowisko wiceministra spr- zwojskowych w republice ormiańskiej na Kaukazie i przedstawicielą rządu or- miańskiego przy radzie gruzińskiej w Tyflisie w okresie lat 1919 do 1921. Generał Kiszianin emigrował z Kau- kazu do Polski i był sędzią oraz wice- prezesem Sądu okręgowego.

Wielu ormiian, zwłaszcza ze sfer du- chownych rozmawiało ze sobą w języ- ku ormiańskim, którego znajomość na- leży także do rzadkości.

Należy jeszcze dodać, że do Stanis- ławowa przybyli licznie procesje z bli- szych i dalszych stron, z których nie- które odbyły kilkudniową drogę pie- szą.

Echa pobytu młodzieży bułgarskiej we Lwowie

Kierownik wycieczki bułgarskiej do Lwowa, która tak miło zapisała się w pamięci Lwówian, nadesłał z drogi: powinno być Bułgarii następujący te- legram:

„Zebrydowie. Opuścić! bohater- ska, piękna i bogata Polska z wdzie- cznością wielkiej za okazanie nam tej- przyjaźni i serce zasławił ostatnie z tej braterskiej misji podziękowania dla wszystkich ofiarnych pracowników w dziele zbierania polsko-bułgarskiego, zapewniając, że zachowamy w serdecz- nej pamięci Leopolda semper fideli. — Delegat bułgarskiego Ministra Oświ- ty: Arakeliew”.

Również Komitet lwowski przy- jęcie wycieczki bułgarskiej nadesłał na- rece prze. dr. Ostrowskiego następu- jące pismo:

„Komitet Przyjęcia Wycieczki bu- łgarskiej we Lwowie spełnia miły ob-owiązek składając niniejszym serdeczne słowa podziękuj za pomoc moralną i

materiałną, niesioną Komitetowi w pra- cach przygotowawczych i w czasie przyjmowania wycieczki bułgarskiej na terenie Lwowa, świadczącą o należy- tym doświadczeniu i zrozumieniu wartości tak domowej, jak i pięknej idei przy- jaźni narodów słowiańskich.

Żdzieli ułatwieniem i udopodieniu zwłaszcza przez dostarczenie środków komunikacyjnych, efektywne nocne o- świetlenie najpiękniejszych zabytków architektonicznych miasta, wreszcie przez przyjęcie uczestników wycieczki w sali Rady Miejskiej przez Pana Pre- zydenta osobiście, mogło miasto nasze podziękować i tym razem swa chwałę- bna twórczość naszerzającego i najo- bszerniejszego miasta. — Rzeczypospoli- te. Za Komitet: Ludwik Tuleja, wice- tator szkół, przewodniczący Komitetu, Stanisław Przedecki, przewodniczą- cy Sekcji programowej, Dr. Henryk Breit, sekretarz Komitetu”.

Dwa licea przemysłowe we Lwowie

Od początku roku szkolnego 1937/38 wprowadzone zostaną w kilku wię- szych miastach Polski licea zawodowe przemysłowe.

We Lwowie przy Państwowej Szkole Technicznej zostaną utworzone dwie szkoły tego typu, a mianowicie: liceum drogowo i liceum mechaniczne, przy równoczesnej likwidacji w tym zakładzie Wydziału Drogowo-Wodne

go dawnego typu, w końcu absolwent- wów średnich szkół technicznych.

Kandydaci będą poddawani egzami- nom wstępnym z rysunków, badań nioim psychotechnicznym i na spraw- ność fizyczną (olimpijny wykluczenie).

Nauka w liceach trwać będzie lat 3. W czasie wakacyjnym obowiązywać będzie przepisawa praktyka w przed- sięwzięciach fabrycznych względnie na budowach.

Chociaż zasadniczym i głównym za- daniem tych liceów jest dostarczenie uczniom ogólnego wykształcenia i od- powiednio ukwalifikowanych pracow- ników technicznych, to jednak ustawa o ustroju szkolnictwa z dn. 11 marca 1932 r. art. 52gi dopuszcza absolwent- wów liceów zawodowych do studiów w tych szkołach wyższych, do których na podstawie odbytych studiów lice- alnych uzyskują kwalifikacje.

Plany nauki liceów zawodowych przewidują uwzględnienie szero- kim zakresem nauki „matematycznio- fizyczne jako przygotowanie do ści- szych nauk technicznych, przy czym dalsze ogólne wykształcenie ogranicza się już tylko do nauki języka ojczy- stego i języków obcych.

Obowiązkowa tygodniowa ilość go- dzin nauki wynosi 44.

Wprowadzenie liceów zawodowych w system nowoczesnego przemysłu i tech- niki, który w swym organicznym pro- cesie rozwojowym wymagał do bez- pośredniego przygotowania i nadzoru produkcji oraz wyższ wykształce- nych sił technicznych.

Obok praktycznej wykształconego mistrza — oraz części funkcjono- wać musza również technicy ruchu, tacy przy przygotowaniu pracy w bu- rze, rodzicami, jak i dla bezpo- średniego nadzoru tej pracy w mie- scu produkcji.

Ten typ pracowników mała stwo- rzyć licea zawodowe przemysłowe.

Obrazy turystyczne w Skolem

Wojewódzki Związek Międzykomu- nalny „Karpacy Wschodnie” zwołał pierwsze posiedzenie Rady Związku, które odbędzie się w Skolem dnia 5. czerwca b. r. o godz. 11. Na porządku obrad dydaktycznych jest m. i. uchwalenie regulaminu obrad Rady, uchwalenie regulaminu dla Komisji rewizyjnej i jej wybór, nadto przedłożone będą sprawozdania z dotychczasowej dzia- łalności organizacyjnej Zarządu i dy- rektora, oraz nastąpi ustalenie prac na dalszy okres oraz preliminarz bu- dżetowy na rok 1937-38.

W czasie zjazdu tegoż przedstawieli- si powiatowi, którzy utworzali wiceli- najniżej, potrzeby turystyczne i letniskowe, dr. S. Leszczyński wygło- sił referat na temat bieżących zagadnień turystyki, zaś mgr. J. Gryczuk wygło- sił referat o stanie turystyki w woje- wództwie stanisławowskim. Nastę- pnie dnia uczestnicy tych obrad wy- działo Skole, urzędzenia letniskowe, po- czyn nastąpi wycieczka w góry i po- wrót wieczorem.

Uruchomienie autobusów PKP na odcinku Kołomyja

Znacznie rozszerzony letni rozkład jazdy autobusów Komunikacji Samo- chodowej P. K. P. uwzględnia w szers- szym zakresie potrzeby, związane z o- kresem urlopowym i ruchem turys- tycznym. W związku z tym w od- dziale Kołomyja został uruchomiony, jak corocznie w sezonie letnim od- cinek Kołomyja i Kosmacz, Odcinek ten posiada wybitne znaczenie turystycz- ne i wycieczkowe.

ZE SALI SZPITALNEJ

(a) Do tutejszego szpitala przywie- ziono w dniu wczorajszym ze Staro- go Siola Zofię Batową, która postrze- liła z karabinu Iłko Czernyński. Chociaż już zostały krzyżki kładzie się po jego barkach, wojownicy Iłko z zemsty za- pregarzy z mił proces zranii ją w rękę.

INFORMATOR TANIEGO ŹRÓDŁA ZAKUPU

ROMAN GORGOLEWSKI

Handel towarów różnych

Lwów, ul. Sobieskiego 3. Tel. 239-70

Poleca na sezon wiosenny w najekspresyjnym wyborze, po niskich cenach: **noże ogrodnicze i sekatory** znanych fabryk Kunda, Hama, Hajowce, — **Pilki, szaszetki, opryskiwacze** do zwalczania chwastów, **topały, grabie** oraz wszelkie narzędzia ogrodnicze, **kosiaraki, nożyce i sierpy** do trawy, **siatki** do ogrodzeń w różnych gatunkach 1771

Nowoczesne meble

oryginalne modele: sypialnie, jadalnie, gabinety, kluby, salony, tapczany, fotole, do spania, materace, wannie i dekoracje wnętrza — poleca
WIEDSKA WYTWÓRNI
JAN ORTNER Lwów, Sykstuska 41
tel. 29-79 153

Nie wyrzucacie swoich pieniędzy

kupując tandetę reklamową, szumnie reklamowaną, lecz szanując kupiec: jakie **MEBLE**, w tym i ogólnie wytworzone, są za darmo i za darmo, które posiada stałe na składzie: sypialnie, jadalnie, salony, gabinety, meble, tapczany, otomany, bukiety i urządzenia kuchenne według najnowszych wzorów. Ceny nietylko niskie, na dogodne **SLATY** bez **WESKLI**, **WYTWÓRNI** **MEBLI**, Lwów, Leona **SABIEH** 8, w budynku Wystawy maszyn, naprzeciw koszar Polityki Państwa woj. BOK. Należy kupować skróciła z bezplatnego oddawania mebli po roku. Bon. przed.

Kredyt do 2 lat.

Chcesz wiedzieć, jak pracuje wielkie fotolaboratorium? Zwróć się po bezpłatny, bogato ilustrowany prospekt firmy

Jan Bujak

etno - Kino - Projekcja
Lwów, ul. Kopernika 4,
telefon 218-34

Największe foto-laboratorium w Polsce
Najszersza wysyłka prac na prowincję 1985

CZWARTEK, DNIA 3 CZERWCA

6.15 Płetwa. Kiedy narażają wstąpić znowu? — 5.18 Gimnastyka. — 6.38 Muzyka z płyt. — 7.00 Dziennik poranny. — 7.10 Muzyka z płyt. — 7.15 Audycja dla poborowych. — 7.35 Muzyka z płyt. — 8.00 Audycja dla szkół. — 11.30 Poranna muzyka dla młodzieży szkół średnich. — 11.50 Sygnał czasu i hejnał. — 12.03 Dziennik południowy. 12.15 (Lw.) „Znaczenie maki i trutni w historii wojny”. — 12.45 (Lw.) W. A. Mozart (płyty). — 13.55 (Lw.) „Głódnia Czajkowskiego” — z płyt. 14.55 (Lw.) „Głódnia”. — 15.00 (Lw.) Orkiestra i reżysjer. — 15.15 (Lw.) „Sława”. — 15.45 (Lw.) „Konstancja Lubieńska” — odczyt. — 17.00 Koncert solistów. — 17.50 — 30 lat do służby młodej polskiej. — 18.00 (Lw.) Poradnik sportowy. — 18.05 (Lw.) „Lutnia w dworze małopolskim” — pogadanka — wygłosi Helena Walszewska. — 18.15 (Lw.) Franc. Deldie: Angielska rozprawa (płyty). — 18.30 (Lw.) Januszka ogólna w opracowaniu Dyr. Stanisława Żulawskiego. — 18.40 (Lw.) Program na 1937. — 18.45 (Lw.) Wiadomości sportowe. — 18.50 Międzynarodowe Zawody Hippiczne. — 19.10 „Lalka” — kultura polska z muzyką. — 19.40 Pogadanka aktualna. — 19.50 Wiadomości sportowe. — 20.00 „Sissy” — operetka w trzech aktach. — 22.00 „Bitwa o Chocianów” — wywiad. — 22.10 „Bitwa o Chocianów”. — 22.50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. — 23.00 (Lw.) Muzyka taneczna z płyt. — 23.50 (Lw.) Muzyka z płyt. — 24.00 (Lw.) Koncert w wykonaniu orkiestry.

LOTNICZOWE POLSKIE MUSI
BYĆ SILNE — ZŁOŻ NA NIE
OFIARĘ NA KONTO P.K.O.
Nr. 503.000.

Repertuar teatrów i kinoteatrów:

BORYSLAW. Colosseum. „Wielki plan i „Burzliwa miłość”. Grażyna. „Błasy A mił”. Palace. „Jeszcze miłość światu”. „Pierwszy dzień miłości”.
BRZÓW. Gopłana. „Ostatni poganiar”. „Imitacja życia”.
CZORNIKÓW. Casino. „Niezwykły byt”.
DROHOBYCZ. Sztuka. „Matka”. Wana. „Dla ciebie tańczy”.
JAROSŁAW. Dom. Legion. „Legion strażców”. Palace. „Orel leci do Chin”. Sokół. „Burzliwa miłość”.
KAMIONKA STRUMIŁOWA. „Będzie lepiej”.
KOŁOMYJA. Mars. „Sonata księżycowa”. Wł. Gwiazda. „Jeszcze miłość tańczy walc”.
LUBLIN. Apollo. „Ty co w Ostrzeż szwice”. „Bramie”. „Corso”. „Majestęstwo z miłości”. „Daniel Boone”. Gwiazda. „Bo utwór”. „Zobowiązań i kara”. Rialto. „Kosmokręgi noc”. „Góra zjawid”. Stylowy. „Baron cygański”. „Koronacja Jerzego VI”.
PRZEMYSŁ. Olimpia. „Hrabina Mariza”.
Fotoplastikon. „Wyprawa do bieżąca północnego”.
STANISŁAWÓW. Olimpia. „Zielony szmalt”. „Złoty”. „Zapomniana symfonia”. Ura

KRONIKA LUBELSKA

OKRADZONY PRZEZ SŁUŻĄ.

KA. Służąca, Gawronski Stanisława, skradła na szkodę swego chlebodawcy Fryma Rafała (Ruska 7) różną garzderę i zł. 8 gotówkę, ogólną wartość 80 zł.

NIE MOGŁE POZYCZYĆ. TO U KRADŁ. Do mieszkanka Rozalii Bandosz (Kr. Przedmieście 51) przyszedł Stanisław Wojcik, jej znajomy (Zorawia 8), który prosił ją o pożyczkę 4 zł., a gdy Bandzówna odmówiła, samowolnie kradł pierścionek złoty wart 25 zł.

LADNY SIÓSTRZENIEC. Koprowski Władysław (Mostny 16), wyposkyczył rower wart 100 zł. na parę godzin swemu sióstrzennemu Jerzemu Tuszyńskiemu, lat 15, który na takowy wjechał w niewiadomym kierunku i dotychczas roweru nie zwrócił.

ZE SPORTU

W niedzielę Pogoń — Ruch

W niedzielę, t. j. 6 czerwca b. r. odbędą się na boisku L. K. S. Pogoń, następujące zawody w piłce nożnej:
Godz. 16.45: Pogoń — T. S. L. — zawody o mistrzostwo juniorów.
Godz. 17.30: Pogoń — Ruch — zawody o mistrzostwo Ligi Państwowej.

Rogozyski Ligi Okręgowej wechodzi w derydującą fazę, nie więc dziwne, że każda niedziela przynosi niepodzielną —

PRZED MECZEM POLSKA — JUGOSŁAWIA

Zarząd P. Z. P. N. na posiedzeniu w dniu wczorajszym postanowił zmienić pierwotny program rozgrywania międzynarodowych meczów z Jugosławią — 18 października. w Katowicach i wysłał list do Związku Jugosłowiańskiego z propozycją, aby mecz rozegrany był w Belgradzie w listopadzie. — Mecz rewanżowy odbyłby się w roku przyszłym w Polsce.

Dziesięć 10 października, w razie zgody Jugosławian, byłby przeznaczony na finał rozgrywek o puchar Prezydenta R. P.

O MECZ Z PIŁKARZAMI HISZPAŃSKIMI W POLSCE

Liga i Śląski O. Z. P. N., korzystając z pobytu hiszpańskich piłkarzy w Przemyśle w dniu 4 czerwca, swieżyli się do nich z propozycją rozegrania dwóch meczów w Polsce.

3 czerwca w Katowicach z reprezentacją Śląska.
13 czerwca w Warszawie z reprezentacją Ligi.

WIELKI TURNIEJ PIŁKARSKI W PARZYU

Druga rundka wielkiego międzynarodowego turnieju piłkarskiego w Paryżu, zorganizowanego z okazji i w ramach wielkiej wystawy światowej, odbędzie się w dniu 5 b. m. — Program rozgrywek przedstawia się następująco:

nia: „Wielka miłość Beethoven”.
„Rena”.
Stryj. Apollo. „Walka z sobowtorem”.
„Sam Dodo”.
USTRZYKI DOLNE. Promień. „Sen o ciemieniu”.

Prosimy Pp. korespondentów o przetrzymanie punktualnego nadsyłania materiałów kin prowincjonalnych.

Z Nowego Sącza

UKONCZENIE KURSU P. C. K. W tych dniach odbył się egzamin dla 36 uczestników kursu Polskiego Czerwonego Krzyża. Uczestnicy złożyli egzamin pomyślnie, dzięki wysiłkom wykładowców kursu, jak: pp. Banasiewicz, dra Foltynskiego i Dzieciolowskiego.

Z Rzeszowa

SKŁAD KOMISJI MUZEALNEJ. Prezydent miasta, jako przewodniczący, prezes Tow. Roz. Ziemi R. — jako zastępca przewodniczącego, przed stawiciel Rad miejskiej. Referent kul-

tury i sztuki, delegat Tow. Koneserów, tow. wojewódzki, delegat Związku Muzeów w Polsce.

O MUZEUM ZIEMI RZESZOWSKIEJ. Ziemia Rzeszowska obecnie w związku z tworzeniem Centralnego Odkrycia Przemysłowego strasza się zapał. Otworzenia prace nad podniesieniem kultury — nowadzi Towarzystwo Regionalne Ziemi Rzeszowskiej, którego zasługą jest utworzenie Muzeum Ziemi Rzeszowskiej. Dziś Muzeum Ziemi Rzesz. jest na najniższym drodze rozwoju i obecnie między Towarzystwem a miastem Rzeszowem toczą się pertraktacje w sprawie oddania miastu Muzeum Ziemi Rzeszowskiej.

Z Przemysła

PORZUCENIE DZIECKA. Michał Pawłowski, zam. przy ul. Mirosławskiego 17, zgłosił w tut. Komisariacie, że jakaś nieznaną kobieta porzuciła swe dziecko (piłk. żeńskiej, na skrzyżn. od śmieci przy wylocie ulic Prusa i Tarnawskiego.

ZAWODY KONNE. Dnia 6. czerwca odbyły się zawody w przetrzymaniu tylerii lekkiej na placu przy ul. Mickiewicza 108, Dział odbywał się będzie z placu na Bramie już od godz. 12.45 na miejsce zawodów. Początek zawodów o godz. 14.45.

Z Sanoka

ŚWIĘTO P. W. I. W. F. W. SANO. KU. W ramach swięta P. W. I. W. F. odbyły się zawody sportowe na stadionie P. W. Zdobycy pierwszych miejsc otrzymali piękne nagrody ufundowane przez Powiatowy Komitet P. W. I. W. F. Publikacja około 1500.

WYBORY DO ZW. LEGIONISTÓW. Po niezatwierdzeniu przez Zarząd Okręgu Związku Legionistów, wybranego zarządu Ligi w Sanoku, odbyły się dzisiaj ponowne wybory. Prezesem Oddziału został wybrany pułkownik Csaadek Zygmunt. Poza tym do zarządu weszli: Gorgoń Julian, Eklert Michal, Stępień Jan, Morawski Józef, Zubek, prof. Rolski i Wójcik Marian.

Z Jarosławia

BUDOWA KOŚCIOŁA W KRASNEM. Odbyło się posiedzenie Komitetu budowy kościoła w Krasnem, w pow. Jarosławskim, na które przybyli pp.: delegat biskupi ks. Szpetnar, starsza Kocół, piki. dypl. Gruszcza oraz prof. Politechniki lwowskiej p. Ostisński (AB).

NOWY ZARZĄD W ZW. SIRZ. W tych dniach odbył się powiatowy Zjazd delegatów Związku Strzeleckiego, na którym dokonano wyboru nowego zarządu. Prezesem został p. Tyralski, sekretarzem zaś p. Meder.

NOWE, CHRZĘSZCJAŃSKIE ATELIER FOT. w Jarosławiu, przy ul. Trzeciego Maja 57, otworzyli niedawno nowe, katolickie atelier fotograficzne pod nazwą „Jadwiga”. Nowej placówce życzymy pomyślnego rozwoju.

Z Sokala

Z DZIAŁALNOŚCI O. T. R. W. SOKALU. W związku z ogólnym obecnym pędem wsi do handlu O. T. R. złożyło nowe sklepy Kółek rol. w Antonówce Boratyni wsi, Cieląży kół, Komarówce, Ławaszyni, Ławaszewicach, Sulimowie kół i Wawzowie. Obecnie na wsi powstaje sklep K. R. w Białej. W okresie miesięcznym przeprowadzono lustrację w następujących sklepach: Gruszów, Stanisławów, Dobraczyn, Cieląży, Wawaszyn, Boratyni wsi i Pierspa, które wykazały na ogół wyniki dodatnie, przy czym stwierdzono wzmożenie się obrotu, szczególnie w Pierspie. Również stanem O. T. R. zorganizowano Sekcję Trzody Chlewniej, celem poprawienia pogłowia świń, O. T. R. wystarło się o kredyt w Państw. Banku Rolnym na

GROZNE POZARY. We wsi Strzyżowcu pow. hrubieszowskiego, w zabudowaniach Łukasza Czapraka, wybuchł pożar, który zniszczył dom mieszkalny, stodołę, obory i przybudówkę ogólną wart. 1.000 zł. Również we wsi Nadzieja pow. węgrowskiego, w zabudowaniach Siankowskiego Władysława wybuchł pożar, od którego spaliły się zabudowania gospodarcze i narzędzia rolnicze, wyrażające strat 5.000 zł.

ZATRUCIE CAŁEJ RODZINY. W Włodawie, cała rodzina Kołtuchów, Pełchasa składająca się z ośmiu osób, w tajemniczych okolicznościach otrula się, przy czym: syn jego 17-letni Szułca w szpitalu zmarł — stan reszty osoby zatrutych jest b. groźny. Zachodzi podejrzenie, że zatruli się oni trucizną do tępienia szczurów.

Świadczy to o wyrównanej klasie drużyny. Jedno z takich decydujących spotkań odbyło się w nadchodzącą niedzielę 6 b. m. na boisku 60 p. p. Polulanka między Lechią a Hasmoneą. Zawody mają dla obu drużyn wielkie znaczenie.

L. K. S. Lechia komunikuje, że w dniu 4 czerwca odbyły się klubowy mecz między przy ul. Kopernika 26, II. p.

W. Paryż: wiedeńska Austria — londyńska Chelsea.

W. Lille: włoska; F. C. Bologna — praska Slavia.

Drużyna Olympique Marselle, która w ubiegłą niedzielę zremisowała z Chelsea, na skutek decyzji jury, wypadła z dalszych rozgrywek.

WALASIEWICZÓWNA BIE DWA REKORDY ŚWIATA

W poniedziałek, na zawodach lekkoatletycznych w Cleveland, znakomita lekkoatletka polska, Stanisława Walasiewiczówna, w biegu na 200 jardów — 7.8 sek. Wyniki te świadczą, że szesnastoletnia Walasiewiczówna rozpoczyna w nadzwyczajnej formie Nowe rekordy świata przewyższając fakt tytuł najszybszej kobiety świata.

POWAŻNA KONTUZJA PIŁKARZY KRAKOWSKICH

Kontuzje piłkarzy Garbani — Wilkiewicz i Pazurka, odniesione na meczu z Ruchem w ubiegłą niedzielę, okazały się tak poważne, że obaj zawodnicy będą musieli pauzować około dwóch miesięcy. — Władzie więc doznał nadzwyczajnie ciężkich kontuzji, a Pazurka — złamała łokcie stawów.

2000 zł na zakupno materiału bekonowego, który zostanie naprawiony przez wójtów malowniczych członków Kółek Roln., w formie pożyczki w naturze. Obecnie O. T. R. organizuje wycieczkę do Łiskowa na Wystawę „Praca i kultura wsi”. W związku z tym zarządowa szereg zebrań w K. R. wyświetla film „Łisków” — wzorowa wieś polska.

USILOWANE ZABOJSTWO. Hryś Ulada z Byszowa, tu powiata, został onegdaj ciężko postrzelony w obydwe nogi przez nieznane osobnika w czasie ścinania trawy w lesie byszowski.

ŁADOWANIE SZYBOWCA. Na terenie miasta Białe wyładował onegdaj szybowiec, pilotowany przez instruktora Olecha Kruskowskiego ze szkoły szybowców z Beżmitowic, Szybowcem, który wyładował przymusowo, zaopiekował się Posterunek P. P.

Z Kolumbji

POSIEDZENIE KOLA RODZICIELSKIEGO. Onegdaj odbyło się posiedzenie Kola Rodzicielskiego w Kolumbji w związku z aferą naturalną. Zebrań apeli o Pana Ministra W. R. i O. P., by zarządził natychmiastowo we przeprowadzenie egzaminu dojrzałości.

AKCJA SANITARNĄ. W związku z podniesieniem stanu sanitarnego miasta Kolumbji pracuje obecnie 5 komisji pod przewodnictwem lekarzy.

CHOROBA ŚWIN W POWIECIE KOLONYJSKIM. W gromadzie Bładyki na folwarku dr. Antoniego Gunt okazała się groźna choroba świni t. zw. różycy.

IGNACY PADEREWSKI W KOLONYI. Jak nam wiadomo na ekranie kina „Mars” ukazał się film p. t. „Sonata księżycowa” z naszym rodakiem i

znakomitym mistrzem tonów Ignacym Paderewskim, który spodził się na nas nie proby przedstawicieli świata artystycznego i muzycznego pozostawić swoją grę na wieczną pamiątkę obecnego i przyszłego pokolenia.

Z Drohobycza

ECHA AFERY SKARBOWEJ W DROHOBYCZU. Na polecenie sądu tego sędziwego Dunicki zostali wysłani puczerzy na wolną stopę urzędnicy Urzędu skarbowego, aresztowani w związku z dokonanymi nadużyciami w tym. Urzędzie skarbowym a to Michał Jarema, Michał Soliski i Mieczysław Bardecki.

UCIEJE WŁAMYWACZY W TRUSKAWCU. Policja aresztowała Szymona Szewca i Michał Równińskiego, którzy dokonali kradzieży towarów koczowniczych w sklepie Andrzeja Andruchacza w Truskawcu.

KATASTROFA AUTOMOBILOWA W DROHOBYCZU. Wczoraj pięciu rowerzystów zjadło z Drohobycza do Truskawca. Na jeździ, wiozącego do Truskawca, na skrajnie daleko auto p. Bienstocka z Drohobycza a kierowane przez szofera Józefa Białickiego. Ponieważ rowerzyści jechali nieprzepraszając szybkością, na skrajnie ułożyli nadjeżdżającego auta z cyklistą Janem Bucem z Lipowa (pow. Drohobycz).

Skutki zdarzenia były fatalne. Auto najechało na słupkę betonową obok mostu i uległo zupełnemu roztrzaskaniu, rowerzysta Jan Buczek został ciężko ranny i przewieziono go w stanie ciężkim do szpitala w Drohobyczu, szofer Józef Białicki doznał obrażeń twarzy. Dalsi pasażerowie w liczbie 7 doznał cięższych kontuzji (Zak)

Z piśmiennictwa

„Przeład Klasyczny”, zeszyt 1—4 (styczeń — sierpień 1937), str. 296.

Miesięcznik ten, poświęcony metodologię i dydaktykę filologii klasycznej, pod redakcją i nakładem prof. R. Ganszyca, rozpoczyna trzeci rok istnienia i wyrobił już sobie dobrą, godną zaufania markę. Właśnie ukazał się imponujący tom o 19 artykułach druku (I), nadzwyczaj ciekawy nie tylko dla fachowców, ale i dla laików. Znajdujemy tu mądre uwagi laureata Nobla, Tomasza Manna o wdrażaniu w mowę, potem prześladający zresztą prof. Eizera o Puskinie — fragment jego romanu o Petrusionie, po raz pierwszy spolszczony, a wielce podobny do „Quo vadis” Sienkiewicza. Dalej przyjdzie, ale źródło studium

St. Więkowski o dziejach ostatniej reakcji poganskiej w Rzymie w drugiej połowie IV, wieku. P. Rudniewa przytacza sąd Puzkina o Tyberiuszu, wywodzi szacujący ponętny cestar. P. Gutman porusza zagadnienie kłamastwa w filologii grecko — rzymskiej. Obok tego dużo zgrabnych tłumaczeń poezji i zwłaszcza wyjątkowo obfita biografia, informacja o ruchu europejskim na polu starożytności i daje zbyt ostre miejscami recenzje publikacji polskich. Uzupełniają zeszyt: kruszka z wiadomościami o nowych wykopaniach archeologicznych, zjadach, nekrologach, oraz niemiernie interesująca w swej szerokości autobiografia świeżo zmarłego prof. Strachanowskiego.

OGŁOSZENIA

MIESZKANIA

W tej rubryce zamieszczamy wszelkie ogłoszenia mieszkaniowe przy 3 załącz do 10 słów, 2 razy bezpłatnie.

STRZAŁA 3 (boczna Nabielecka) 4 pokoje słoneczne, 2 balkony, pełny komfort, II. p. od 1 sierpnia. Tel. 282-00. — Ogłądać od 11—14. 6366

CZTERY duże pokoje, komfort, parter do wynajęcia. Kopernika 42 a 6380

APARTAMENT

lukuśny pięciopokojowy, pełnokomfortowy, ogród oraz czwórkojęzyczny pełnokomfortowe mieszkanie, okoliczna Technika. Telefon — 217-69. 6382

POKOJ

umeblowany, osobne wejście, łazienka, wynajm., Magazynowa 1/5. 6385

POKOJ

słoneczny, balkonowy, umeblowany — odnajm. Pałac na stancji — Kopernickiej 14, m. osiem. 6386

ELEGANCKI

pokoje kawalerskie, umeblowane, frontowy, 1Długosza 1, 15. lewy parter. 6387

DO WYNAJĘCIA

trzy pokoje, kuchnia, z kom. fortem od zaraz. Łyzakowska 99. 6388

SZOFERKA 7

pierwsze piętro, sala z przepięknym lub 3 pokoje, kuchnia, bez łazienki. 6390

CZTERY pokoje, kuchnia, pełnokomfortowe, centroogrzewanie, nadające się na ordynację lekarską, do wynajęcia Łyska 2, II. p. Ogłądać — 1303 oraz 6—7. 6410

DO WYNAJĘCIA

4-pokojowe mieszkanie komfortowe z kuchnią, naprzeciw Politechniki od zarządnictwa do dorozory, — Głęboka 1. 6392

POKOJ

z klanki (na biuro) umeblowany na stałe lub czasowo. Senatorska 166, m. pięć. 6394

TRZYPOKOJOWE pełnokomfortowe mieszkanie, bez podłuki, do wynajęcia Grochowska 20. 6395

CZTEROPOKOJOWE, trzykondytorowe, pełnokomfortowe, słoneczne, balkonowe. Winiowickich 1, do wynajęcia. 6401

POKOJ

kawalerski, umeblowany, zaraz do wynajęcia. Pokój, kuchnia, komfort od zaraz. Gundulińska 17, boczna Poniańskiego, tel. 296-49. 6391

NIEKREPUJACY

pokoje, telefon, łazienka, utrzymanie, Smolichy 31, mieszkanie osiem. 6399

CZTEROPOKOJOWE mieszkanie słoneczne, pełnokomfortowe, ciepłe do wynajęcia. Murarska 34 6403

POKOJ

z osobnym wejściem dla Pan do wynajęcia. Wolności 12a m. 7 bocz. Janowska 6404

PIERWSZORZĘDNE pięciopokojowe mieszkanie, piętro do wynajęcia od lipca. Kadecka 8 ogłądać 12—3 dorozory. 6405

4 POKOJE

jasne, osobny pełny komfort. Tarnowskiego 54 II. p. 6407

4 POKOJE

pół komfort, od 1 lipca. Chmielowskiego 9 6408

SPRZEDAŻ

W tej rubryce zamieszczamy ogłoszenia po 5 p. za słowo kupieckie i handlowe po 10 groszy.

KUPIE

maszynę do pisania w dobrym stanie. Zgłoszenia do Adm. pod „underwood” 6409

WILLA

ul. Zidworzńska, cztery pokoje, kuchnia, komfort, ogród, do sprzedania. Informacje, ul. Szymonowiczów 16 A, mieszkanie 7, — między 3—4. 6396

MEBLE

na najtaniej, najkorzystniej za kupisz na raty. Magazyn 23, róg Wronowskiej. 1964

Reklama prowadzona niefachowo — to błądzenie nadopile. Ustrzeżcie się od tego pomoc fachową, którą znajdziecie w dziale ogłoszeniowym

„Dziennik Polski”

Środki przeciw molom oraz wszelkim owadom poleca „BARWA” Sp. z o.o. a. przedtem Ludwik Roszowski. Lwów, Akademicka 3. Telefon 206-69. 1937

CENNIK OGŁOSZEŃ

Ogłoszenia w tekście: Na pierwsze stronie zł. 050. W tekście od 2—5 str. zł. 070. W tekście od 6—12 do końca działu redakcyjnego zł. 050. Cała pierwsza strona zł. 1100. Cała strona od 2—5 zł. 1100. Cała strona od 6—12 zł. 650. — **Ogłoszenia za tekstem:** Ogłoszenia zwracające zł. 018. Cała strona zł. 450. Ogłoszenia w drobnych, od 018. **Nekrologi:** zł. 050 na lin. jednorzędny. — **Ogłoszenia dla drobne:** Ogłoszenia drobne za 12 p. 010, do poszukiwaczy pracy zł. 003, matrym. zł. 015. Podstawa obliczenia jest 1 m. w jednym łamie; strona w tekście ma 4 łamy, za tekstem 6 łamów. — **Komunikaty, notatki, wzmiarki kronikarskie, artykuły o treści handlowej, osobiste** zł. 150 za mm. (strona 4x40 łamowa). — Ogłoszenia tabelaryczne i fantazyjne o 50% drożej.